

Kontakten

Ericsson
LM

Nr 4

1957

LM-ARNAS TIDNING

Kontakten

LM-arnas tidning

Ansvarig utgivare: Hugo Lindberg
Redaktör: Sigv. Eklund, tel. 453
Redaktionssekr.: M. Linday, tel. 1770

Redaktionskommitté:

Albert Milton, Vt 36, tel. 806
Charlie Wodsten, TVkIC, tel. 226
Folke Zandin, Vas, 611
Karl Einar Österlund, Vt 18, tel. 718

Lokalredaktörer:

J Hagdahl, Ermi och BA, tel. 56; E Hellström, Sieverts Kabelverk, tel. 319; J Wäneland, SER, tel. 305; S von Meisted, SRA, tel. 211; M Steiner, Kabelverket, Älvsjö, tel. 31; B Larsson, Alpha, tel. 17; A Hofström SIB, tel. 231; P Nyhult, Rifa, tel. 109; C G Löfgren, FÖB, tel. 250; E Wandel, RGA, tel. 163; G Falkman, HU; S Jönsson, Katrineholm; P Mowald, Söderhamn, tel. 49; Å Bergman, Karlskrona.

Omslagsbilden:

Höskörden bärgas.

Ur innehållet:

Sida

Ny giv stimulerar förslagsverksamheten	63
Tryckta förbindningar	64
Tackspalten	65
LM-hobbies	66
LM-fabrik i USA	67
Indiagäst hos LME	70
Fabriken i Mölndal	71
Nya silverplaketter	72
Industribrandkåren i Söderhamn	73
Bildsvepel	74
Var och en efter sin näbb	75
Kontakt med LM-familjerna	76
Hemvärn-varkskydd i k-pistduell	77
LME IK i Norge	78
Dansk-besök i KA	70
Nyckerhetskampanj i Söderhamn	80

Nya patent i koncernen

Följande uppfinningar, gjorda inom koncernen, har under tiden 10 maj-25 juli 1957 beviljats patent (förteckningen anger uppfinnarens namn och tjänsteställe, uppfinningens titel samt patentnummer):

Magnusson, S E, RGA/Tae - Elektroakustisk anordning - 159 763;

Sternbeck, O, RIF/LC, Uhlmann, W E M, HF/Us - Elektronrör - 159 779;

Häård, B, HF/GC - Anordning för reducering av en överföringsanordnings distorsion - 159 876;

Eriksen, E J, HF/KxC, Vatsel, A, HF/KneC, - Bärfrekvensmeddelandeöverföringsanläggning - 159 998;

Emanuelsson, G G, HF/KnhC - Anordning för in- och urkoppling av en ström till en belastningskrets - 159 999;

Berge, E, tidigare HF/Us - Ledningsmultipel - 160 000;
Dietsch, A K, HF/AdaC, Rådeström, E G K, HF/Ada - Elektriskt kontaktdon - 160 083;

Polasek, K, RMI/Tm - Ferrarismotor - 160 086;

Lizell, B F, SKV, Åkesson, N Y, SKV - Förfaringssätt för framställning av ett isolerskikt av skumplast på en ledare - 160 213;

Svala, C G, HF/UsC, Berge, A, tidigare HF/Us - Kopplingsanordning vid automatiska telefonanläggningar - 160 206;

Thorsén, J M, HF/Gk - Synkroniseringsanordning - 160 209;

Wretemark, S G, SKV - Anordning för tändning och drift av lysrör - 160 346;

Thorsén, J M, HF/Gk, Warring, S E, HF/Gk - Anordning för att överföra och utvälja en viss puls ur en pulserie - 160 436;

Örevik, S A W, HF/YkuC - Magnetisk skruvväxel - 160 343;

Söderbaum, C G, RGA/TahC - Linjeväljare för telefonapparater i självväljaresystem - 160 440;

Dahlöf, B E L, RGA/Ttt - Anordning vid personsökaranläggningar - 160 652;

Lundkvist, K A, HF/Up - Automatiskt telefonsystem med understationer och identifiering - 160 551;

Lundkvist, K A, HF/Up, Ericsson, E A, HF/XT, Johnson, K G, tidigare HF/Xdp - Koordinatväljare - 160 558;

Sternbeck, O, RIF/LC - Elektronrör - 160 692;

Svala, C G, HF/UsC - Reläanordning - 160 694.

Tekn. dr. Anders Elldin, UtC.

LM har fått ny doktor

Tekn. lic. Anders Elldin, UtC, framlade i juni sin doktorsavhandling, »Applications of Equations of State in the Theory of Telephone Traffic». Disputationen ägde rum på Kungl. Tekniska Högskolan i Stockholm.

Doktor Elldin har varit verksam vid LM Ericsson sedan 1944. Från 1950

har han ägnat sig åt trafikforskning vid LM Ericssons utvecklingslaboratorium.

Arbetet syftar till att med hjälp av metoden med tillståndsekvationer öka kunskapen om de statistiska förloppen och därmed öka möjligheterna att komma fram till ytterligare förbättrade dimensioneringsregler för praktiskt bruk. Förutom en diskussion av metodens användbarhet framförs två tillämpningar: graderingar med slumpvis beläggning samt länksystem. Möjligheterna att använda matematikmaskiner för den numeriska lösningen diskuteras vidare.

Opponenten vid disputationen var tekn. dr. Christian Jacobæus, DU, dr. phil. Arne Jensen, Köpenhamns Telefon A/S, och civilingenjör Gösta Neovius, Cab.

Karlskrona automatiserar

Den 30 juni i år sattes två telefonstationer i drift i Karlskrona, nämligen Trossö och Gullberna. Trossö är avsedd att betjäna »staden inom broarna» och Gullberna norra delen av Karlskrona jämte några förorter. Leveransen är den största till Televerket av ART 204.

Trossö är utbyggd för 9 500 nummer varav 600 linjer för gruppabonneter. Stationen är i huvudsak avsedd som ren lokalstation, men innehåller också utrustning för automatisk riksutrustning samt förbindelseledningar till Gullberna. Gullberna består dels av en lokaldel med 2 500 nummer, varav 200 för gruppabonneter, dels en närtrafikstation med 420 avgående och 440 ankommande förbindelseledningar.

Montagearbetena började i juni 1956 och har i stort sett löpt parallellt vid båda stationerna. Förman Einar Eriksson har svarat för montaget. Till sitt förfogande har han haft montörerna Bo Einarsson och Sven Forsberg som underledare på Gullberna. Dessutom har såväl lokal arbetskraft som personal från Zm:s montagegrupp i Stockholm utnyttjats.

För provningarna har ing Lars Abrahamsson svarat. Ing. Abrahamsson har varit provningsledare på de flesta ART-stationerna, som LM överlämnat till Televerket under de senaste åren. Efter sin sorti från Karlskrona får ing. Abrahamsson ett nytt arbetsfält, nämligen Brasilien, där han skall montera och prova LM:s första KV-anläggningar där.

Vad gäller Karlskrona nätgrupp kan nämnas att Televerket själva byggt och provat den. Nätgruppen består av två knutgruppstationer och 40 ändstationer.

NY GIV STIMULERAR FÖRSLAGSVERKSAMHETEN

Extrabelöningar utdelade vid senaste koncernsammanträdet

Vem vill inte äga en kombinerad TV-apparat och radiogrammofon? Säkert de flesta, men det kostar mycket pengar, invänder någon. Det är visserligen sant. Men är Ni anställd på LM har Ni möjlighet att gratis få en dylik apparat nu till jul. Efter överläggning inom HF:s företagsnämnd har nämligen bolaget beslutat att den, som lämnar in 1957 års bästa förslag, får en av Radiolas »Allt-ett»-apparater som extrabelöning. Allt Ni behöver göra är att lämna in ett produktionsfrämjande förslag till företagsnämnden vid Er arbetsplats. Förslaget kan vara t. ex. olycksförebyggande, produktionshöjande eller kassationsminskande. Är det bra, har Ni slagit två flugor i en smäll: dels får Ni en penningbelöning och dels har Ni chans att vara med i »finalen» i december. Då utser nämligen en speciellt för ändamålet tillsatt kommitté vid HF »1957 års bästa förslag» bland de förslag som kommit in under tiden 1. 1.–30. 11. 1957.

Ingen behöver tro att han, eller varför inte hon, »köper grisen i säcken». Den TV-apparat, som någon får ta med sig hem till jul, kommer att ställas ut på de olika platser inom moderbolaget, där man har en ordnad förslagsverksamhet, dvs. verkstäderna vid HF, TV, KV, BA, GV, KA, SÖ, Kh, HU och Mö. Meningen är att var och en skall kunna övertyga sig om att det verkligen är en praktsak vinnaren får.

Det har tidigare framhållits att det finns pengar som väntar på goda förslagsställare. Därför, alla LM:are: Håll ögonen öppna. Ingenting är så bra att det inte kan förbättras.

Företagsnämndernas koncernsammanträde

Vid det sedvanliga koncernsammanträdet vid HF för företagsnämnderna i början av juni meddelades vilka som fått extrabelöningar för förslagsåret 1956.

Till sammanträdet hade inbjudits tre representanter för varje företagsnämnd.

Ragnar Kullermark, KA, fick högsta extrabelöningen 1 000 kr, vid Företagsnämndernas koncernsammanträde i våras. Dir. Sven T. Åberg delade ut belöningarna.

Bolagsledningen var representerad av VD, dir. Sven T Åberg, som presiderade, ED, dir. Holger Ohlin, och SD, dir. Hans Thorelli. VD inledde sammanträdet med att hälsa välkommen. Han lämnade därefter ordet till överingenjör Stig Jacobsson vid HF, som redogjorde för kommande extrabelöningar och vad som hittills har gjorts i samband med dessa.

Som vanligt hade de bästa, vid HF de tre bästa, förslagen infordrats från resp. arbetsplatser. Kommittén enades om ett förslag från Karlskrona som varande det bästa.

För att mer aktivt engagera alla LM-anställda hade man i våras på en klat-schig affisch visat fotografier av de nio bästa förslagsställarna från varje arbetsplats. De anställda fick sedan gissa vem som hade lämnat in det bästa förslaget. Eftersom det kanske inte är allom bekant, vem som är mannen bakom detta,

är det på sin plats att presentera segraren: Ragnar Kullermark från KA-fabriken. Genom att hitta på en ny metod att limma Ericofonkåpor, blev han ytterligare 1 000 kronor rikare. Kullermark hade dessutom en viktig funktion att fylla vid sammanträdet: Det var han som skulle dra »vinstlotten» i gissningstävlingen. Det visade sig att han var en god lokalpatriot genom att bland tusentals röstsedlar, som kommit in, dra en kollegas vid KA-fabriken, nämligen Ahle Ledström. Det var alltså han som fick de 500 kronorna genom att bara gissa rätt. Lättförtjänta pengar, eller hur?

Det var emellertid inte bara Ragnar Kullermark, som fick extrabelöning. Samma form av uppmuntran tilldelades vidare Elis Svensson, TV, som fick 400 kr för ett förslag rörande montering och justering av kristaller, Lars Inge Jansson, Kh, 200 kr för ett förslag beträffande en universalfixtur för tabbmaskin, Rune Lundgren, HU, 200 kr för ett förslag innebärande en sammanslagning av två arbetsoperationer vid montering av pupinspoler och slutligen Bertil Elffors, KV, som fick 200 kr för ett förslag till stänkskydd i blypress.

Samtliga förslagsställare har naturligtvis dessutom på resp. arbetsplatser fått belöning i vanlig ordning.

Sedan Ragnar Kullermark mottagit sin extrabelöning ur dir. Åbergs hand, redogjorde platschefen i KA, disp. E Olsson, för det segrande förslaget. Även de övriga åtta förslagen presenterades kortfattat av resp. platschefer.

Vid sammanträdet höll vidare VD ett anförande, i vilket han berörde några aktuella frågor rörande Sveriges industri. ED lämnade en översikt av bokslutet och bildbandet »LM-året 1956» premiärvisades.

Ingenjör Gunnar Svala vid HF:s utvecklingslaboratorium avslutade sammanträdet med ett föredrag om elektronik i framtida automattelefoni. Efter den middag, som följde, hade deltagarna tillfälle att ställa frågor till föredragshållaren.

Tryckta förbindningar — gammal teknik blir ny

Sedan någon tid tillbaka tillverkar L M Ericsson s. k. tryckta förbindningar, dvs. elektriska ledningar, fastlimmade som tunna folier på ett isolerande underlag. Produktionen, som än så länge är av ganska ringa omfattning, har satts i gång vid en nyöppnad avdelning vid Tellus. Chef för den nya verkstaden är ingenjör Tage Samuelsson. Än så länge är bara ett par arbetare sysselsatta med tillverkningen, som förresten inte är större än att arbetarna har det som deltidsarbete. Den nya tekniken får emellertid allt större användningsområden och man räknar med att inom en inte alltför avlägsen framtid ha en relativt stor produktion i gång.

Vid tillämpning av tryckt ledning ersätts dels det manuella kopplingsarbetet med en slags tryckningsprocess, dels ersätts lödningsarbetet med en enda operation, som bara tar 5 sekunder i anspråk! Metoden innebär en utomordentlig förenkling av framställningsförfarandet, eftersom monterings-, kopplings- och lödningsarbetet alltid varit de mest arbetskrävande procedurerna vid tillverkning av svagströmstekniska apparater, t. ex. TV- och radiomottagare.

Idén att använda tryckta förbindningar som ledningar är inte ny. Enligt uppgift lär amerikanerna ha använt sig av tekniken i slutet av kriget i sina granater. (Första gången man träffade på den var i Ardenner-slaget.) Idén föddes i sam-

band med automationen då man under kriget hade brist på folk och i mesta möjliga mån ville utesluta manuell arbetskraft.

Efter kriget började L M Ericsson intressera sig för idén med tryckta förbindningar och tog upp saken till diskussion 1949. Materiallaboratoriet vid HF, Um, fick i uppgift att undersöka tillverkningsteknik och råmaterial för tryckta förbindningar. Samtidigt skulle en annan avdelning, Us, ta reda på inom vilka områden man skulle kunna tillämpa ledningsteknikens nya metoder.

Intresset för tryckta förbindningar började snart mattas något i upphovslandet USA och därmed också i Sverige. Åren 1952–53 ökades det emellertid igen, och direktörerna Hans Thorelli och Christian Jacobæus förordade fortsatt forskning. Laboratorierna vid LM prövade olika metoder för att så småningom komma fram till den, som gav det bästa resultatet och bäst passade LM:s syften.

År 1954 var den första tryckta förbindningen ett faktum. Materiallaboratoriet fortsatte sitt arbete med att ytterligare förbättra tekniken, och i slutet av 1955 kom den första, lilla beställningen: En avdelning inom transmissionslaboratoriet vid T3 ville göra ett försök med att använda tryckta förbindningar i sina produkter. De beställde ett filter på vilket man skulle lägga en transmissionssats.

— Utvecklingen av tryckta kretsars teknik har varit och är fortfarande ett team-work på bred basis, säger magister E. Umblia på U-avdelningen.

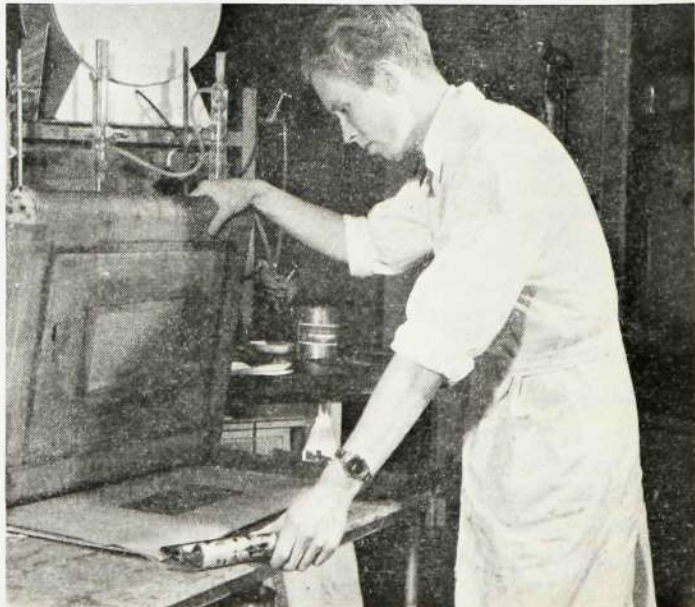
Försöket slog väl ut och Um fick fler och fler beställningar.

I samband med T3:s beställningar blev tanken på att starta en separat verkstad, med tillverkning av tryckta förbindningar som arbetsuppgift, aktuell. På hösten 1956 var en liten verkstad klar vid Tellus-fabriken. Den kom till genom samverkan mellan Sp och Um.

I början av år 1957 började de stora beställningarna komma in. SRA, som tidigare tillsammans med en annan firma experimenterat med tryckta förbindningar i sina radioapparater, beställde ett stort antal plattor med tryckta förbindningar. De är förresten i skrivande stund under tillverkning.

Hittills har man kopplat apparaterna så, att ledningarna först avisolerats och

Ing. Tage Samuelsson och förman Sven Eklund, Tellus, ljusöverför ledningsmönster via fotonegativ på skiktet i kopierskåpet.

Ing. Lars Gunnar Sydegård använder sig av steel-screen för framställning av ledningsmönster på kopparfolie.

Tryckta förbindningar har redan börjat användas i SRA:s radioapparater.

klippts till. Därefter har de punkt för punkt letts emellan de olika komponenterna i apparaten. Vid tryckt ledningsdragnings har man genom ett tryckförfarande fått fram det kompletta ledningsnätet i en plan metallfolie. All lödning sker därefter på en gång, t. ex. »dopp-lödning». Att detta är möjligt beror på att alla lödställen ligger i samma plan.

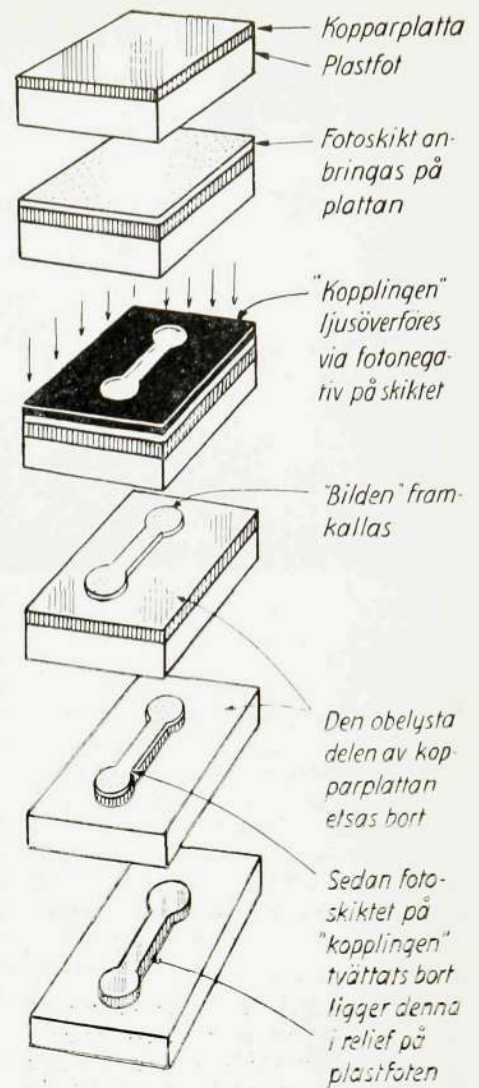
Som utgångspunkt vid tillverkning av apparater med tryckt ledningsdragnings använder man kopparfolierade bakelit-skivor, som svarar mot ledningsdragnings för apparaten. Ledningsschemat sätts fast med en etsbeständig färg eller lack på metallpartierna. De överflödiga metallpartierna etsas sedan bort på kemisk väg.

Överföringen av ledningsschemat medels tryckfärg eller lack kan ske med olika förfaringssätt. De vanligaste är foto-ets-, steel-screen- och offset-tryck-metoderna.

De två förstnämnda har emellertid fått den största användningen. Foto-ets-metoden har visat sig vara mycket lämplig i utvecklingsstadiet och det är också den, som används vid L M Ericsson. Metoden för framställning av tryckta ledningar medels foto-ets-metoden åskådliggörs bäst med följande blockschema: (Se vidstående illustration.)

På den väl rengjorda kopparfolien hälls en kopierlack, som får rinna ut över folien. Därefter placeras plattan i en slunga, där överflödigt lack slungas bort. Kvar på folien finns nu en tunn sammanhängande lackfilm, som torkat under slungningen. Ovanpå lackfilmen läggs ett negativ av det önskade ledningsschemat. Lackfilmen belyses sedan genom negativet. Så följer framkallning, vilket innebär att de obelysta delarna löses upp medan de belysta delarna av lackfilmen förblir olösta.

Nästa steg är etsning, vars ändamål är att på kemisk väg avlägsna all koppar, som inte är täckt av lack. Efter etsningen sköljs plattan av, den skyddande lacken löses och kopparen blottas. För att skydda kopparen mot luftens inverkan och förhindra oxidation förses den med ett skikt av tenn och bly. Chassit, dvs. bakelit-skivan med sina förtenta ledningar, är därmed färdig för montering.

Tackspalten

Mitt hjärtliga tack för uppvaktningen på 50-årsdagen.

Sigv. Eklund, HF/RC.

Med anledning av vårt bröllop vill vi härmed framföra vårt varmaste tack.

Linnéa och Gunnar Gustafsson, RGA/Tr.

För uppvaktningen på min 50-årsdag ber jag härmed att till chefer och kamrater få framföra mitt varma tack.

Olle Fredricsson, HF/Vpl.

För den storartade gåvan och alla blommor som min make fick mottaga på sin 50-årsdag, samt för all den hedersbevisning som visades min make och min pappa vid hans bortgång, ber vi att få framföra vårt varma tack.

Wivan Hagstedt, Ulla

Till chefer och kamrater ber jag härmed att få framföra ett varmt tack för den stora penninggåva, som jag fått under min sjukdom.

Sten Håkansson, HF/TVpv.

Till chefer och kamrater ber jag att få framföra mitt varma tack för uppvaktningen på min 50-årsdag.

Charles Kaldo, HF/IV.

För den storslagna hyllning som kommit mig till del vid min avgång ber jag att till chefer och kamrater vid Ermi och HF få framföra ett varmt innerligt tack.

Robert Landin, Ermi.

Ett hjärtligt tack till alla dem som uppvaktade i samband med vårt bröllop.

Märtha och Mats Linday, HF/Rrp

För alla bevis på vänskap och uppskattning, som jag hedrats med, framför jag härmed mitt varma och uppriktiga tack!

Eric Lundström, Alpha.

Till chefer och kamrater vill jag framföra mitt varma tack med anledning av uppvaktningen på min 50-årsdag.

Rosa Nilsson, HF/Vpd.

Tack för all uppvaktning på 50-årsdagen!

Sven Pettersson, T/Vt 46.

För all vänlig uppvaktning med anledning av vårt giftermål, ber vi att få hjärtligt tacka.

Herman och Birgitta Samuelsson, T4gm och HF/Up

Till styrelsen för Hemming Johanssons Kamrathjälpfond, till chefer och kamrater vid HF och Tellus, ber jag härmed att få

framföra mitt varma tack för den hjälp och uppmuntran som jag fått erfar under min sjukdom.

Torsten Hjelm, HF/Us

För vänlig hägkomst på min 50-årsdag får jag härmed framföra mitt varma tack.

Karl Karlsson, HF/Vta 07

Till avdelning L ber jag härmed att få framföra mitt varmaste tack för den storartade vänlighet som visades mig på min 60-årsdag.

Helge Jacobson, HF/Lea

Ett hjärtligt tack för vänlig hägkomst och uppvaktning på min 50-årsdag.

Astrid Ägren, HF/Vp.

För allt vänligt deltagande och penninggåva, som kommit oss till del vid vår faders, Oskar Valfrid Pettersson, bortgång, samt den vackra blomstergården vid hans bår, ber vi att få framföra vårt djupt kända tack.

Ingvar Porsvall, Semmy Pettersson, Ingegerd Andersson.

För allt vänligt deltagande i vår stora sorg vid vår käre makes och faders, Ernst Svanberg, bortgång, ber vi att få framföra vårt varma tack.

Ester Svanberg och barnen.

LM-hobbies:

Många LM:are har trevliga och roliga hobbies av de mest skilda slag. I kommande nummer är det meningen att Kontakten skall presentera några av dem för läsekretsen. Vem vet, kanske någon av läsarna har tänkt börja syssla med samma sak, men inte vetat i vilken ända han skall börja. Kanske en liten artikel kan inspirera vederbörande att sätta igång.

Har Ni någon hobby, eller känner till att någon kamrat inom LM-koncernen har någon, som kan vara värd att skriva ett par rader om, kontakta redaktionen på HF.

Vi inleder den här »hobbyspalten» med en HF-man som, sina 58 år till trots, är sportflygare på sin lediga tid: LM:s bevakningschef Sten Dahlqvist, HF/Pvi.

Ett »supplytande» intresse

Sten Dahlqvist började sportflyga redan 1938, då han tog sitt första A-certifikat. Följande år underhöll han sitt kunnande, men var tvungen att avbryta flygningen då kriget kom. Dahlqvist berättar:

– Det här med flygning är faktiskt inte någonting märkvärdigt. Egentligen är det rena »gubbsporten», om man nu skall tala om sport i sammanhanget. Tänk bara på ing. Fraenckel i Göteborg, »det flygande skägget», som är 75 år och flyger sitt eget plan (som han fick på 50-årsdagen) varje dag!

Jag började flyga strax före det senaste kriget, men tvangs att sluta vid krigsutbrottet. Hur det nu var så blev längtan att flyga ett fullkomligt begär hos mig. I våras kunde jag inte hålla mig längre, utan bad att få gå igenom läkarundersökningen igen. När jag fick reda på att jag klarade proven för att få ta certifikat – då var det färdigt.

På senvåren satte jag igång med de första uppstigningarna hos Stockholms flygskola vid Skå. Ingen kan ana vilken befriande, underbar känsla det var att återigen sitta vid spakarna! Att en vacker vårmorgon flyga ut över Stockholm och dess omgivningar, det är nog något av det underbaraste man kan ta sig för. I ett passagerarplan har man ju bara den lilla cabingluggen att titta igenom. Från våra sportplan har vi utsikt åt alla håll.

Villkoret för att sportflygningen skall ge någonting är att det är vackert väder. En mulen dag med regn och åska är en ren plåga för amatörflygaren. Frånsett de uppenbara riskerna vid start och landning så har man ingen verklig glädje av flygturen. Dels får man sitta och spämma sig hela tiden, dels ser man ingenting av det vackra landskap, som glider fram under en.

Att ha flygning som hobby ger inte utövaren bara vackra naturscenerier i utbyte. Det kamratskap, som skapas i flygarkretsar, är bland det bästa som finns. Flygning är en exklusiv hobby. Det hindrar emellertid inte att det finns representanter för alla kategorier och alla samhällsklasser, som har flygning som hobby. Häromdagen fick jag åka ut till flygskolan med en bankdirektör och hem med en skinnkutte. Båda var ute på Skå för att ge sig upp i luften och lämna sin jordbundna tillvaro för någon timme eller två. Det »civila» yrket spelar ingen roll i kamratrektsen vid flygskolan.

Det är en verkligt intressant teoretisk utbildning, som sportflygaren får. Fordringarna har skärpts betydligt, jämfört med för 20 år sedan. Men jag försäkrar att det är högeligen intressant att sätta sig in i trafikflygets problem, luftfarts-

lagar, meteorologi, navigation, radioteknik, motorlära, aerodynamik etc. Har man den rätta känslan för flygning, tycker man även att teorilektionerna är verkligt givande och roliga.

Jag fick börja helt från början igen. En lärare var med och satt vid planetes dubbelkommando. Jag fick visa vad jag kunde och hade lärt mig tidigare. Efter 5 timmar med lärare fick jag flyga ensam igen för första gången på 17 år! Det var en fantastisk känsla! (Det värsta jag vet är att ha lärare med i planet. De är så otroligt petiga och noggranna.) Nu har jag hunnit bli så pass mycket flygare att jag vet hur litet flygare egentligen är – ett steg i utbildningen, kan man säga.

Jag hade inte berättat för min familj vad jag sysslade med, när jag var borta ett par timmar varje dag. Det var därför en verklig triumf när jag med äldste sonen for ut till Skå »för att titta på flygplan», steg in i »mitt» plan och med ett nonchalant »hej» stack iväg mitt framför näsan på den häpnaste unge man jag sett.

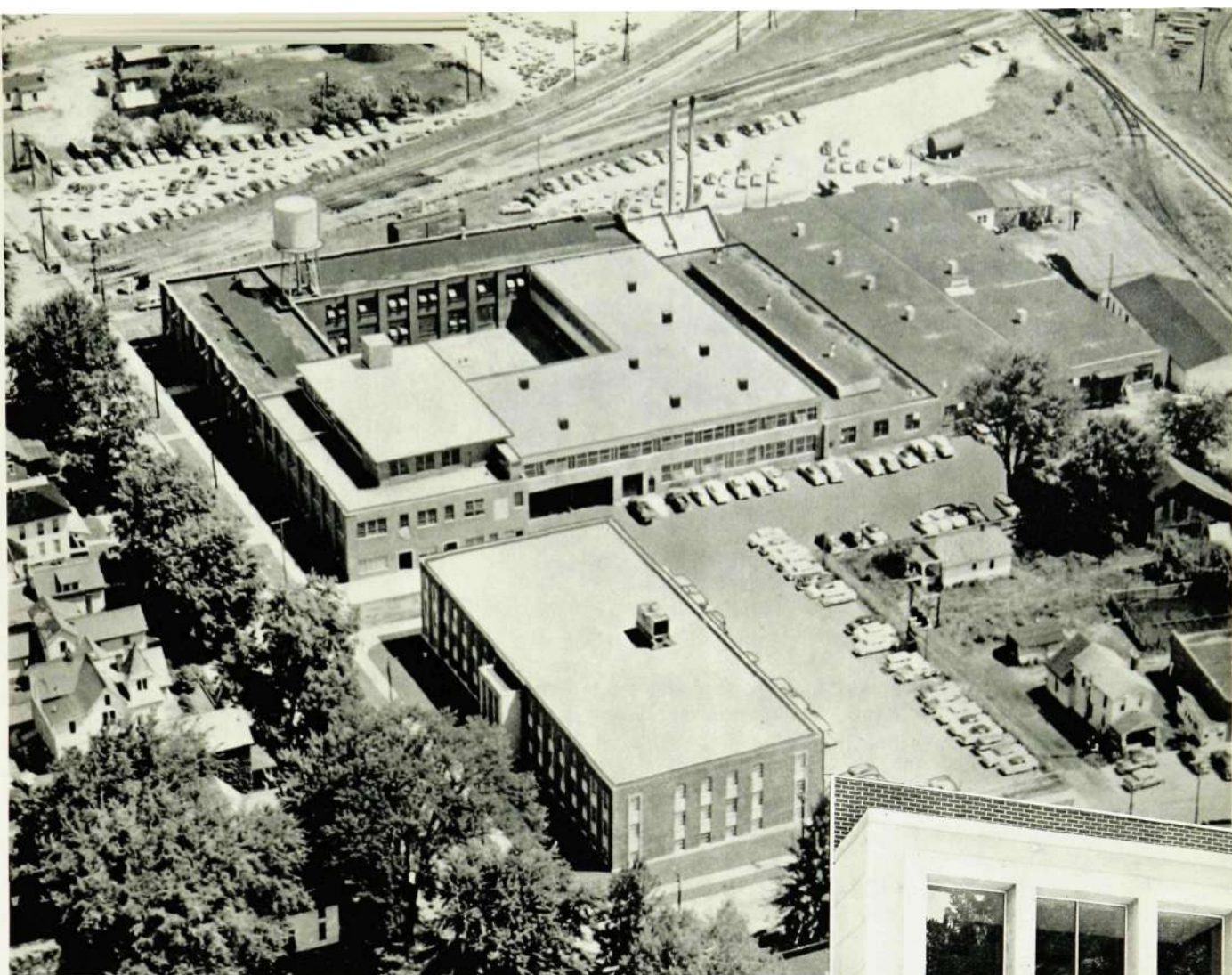
Att köra ett flygplan har ingen som helst likhet med något annat motorfordon. Man är tvungen att ha en viss känsla och visst sinne (flygsinne). Att vara en duktig bilförare eller mc-förare garanterar inte på något sätt att vederbörande kan bli flygare. Och vice versa. Det finns utomordentligt skickliga flygare, som är urusla bilförare – exemplen är många.

Till slut, det borde vara varje människa förunnat att uppleva sin första ensamflygning. Det är en sak man aldrig glömmor, hur gammal man än blir. Alla ni ungdomar på LM, som är intresserade av flygning, åk ut till Skå och ta en provlektion! Har ni det rätta sinnet för flygning, har ni fått en hobby, som ni kan syssla med i hela ert liv. Vill ni ha närmare upplysningar står jag gärna till tjänst på tel. HF 1715.

Sade Sten Dahlqvist, som tog upp flygningen vid 58 års ålder.

Motorlära ingår i kursen för flygcertifikat. Sten Dahlqvist får här en lektion om Safirens motor.

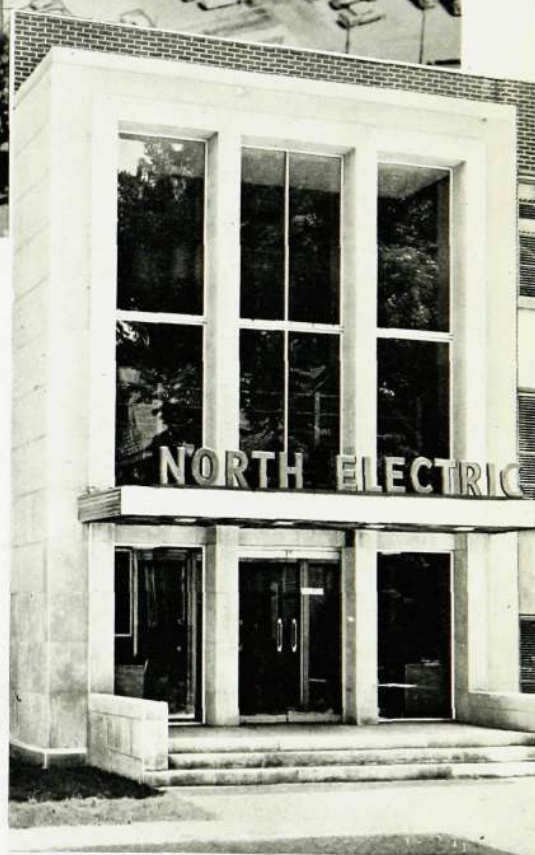
LM-fabrik i USA: North Electric Company

Galion, Ohio

Låt mig presentera Galion, småstad i hjärtat av staten Ohio, USA. Namnet Ohio låter som ett eggande stridsrop från de tappra mohikaner, vilka här en gång sökte freda sin blåsiga prärie för invandrande blekansikten. Kvar på slätterna söder om de stora sjöarna finns nu endast blåsten och The Mohican State Park, naturreservat och utflyktsmål för weekendfirande Ohio-bor. Mohikanernas och bufflarnas Ohio har blivit en Mellanvästerns smedja, där mellan bälten av jordbruksproduktion det ena industricentrat avlöser det andra. Som en sotig kedja av järn ligger stålverkens obrutna rad de 150 kilometrarna mellan Pittsburg, Pennsylvania och Youngstown, Ohio. Tio miljoner ton järnmalm fraktas årligen över de Stora Sjöarna från gruvorna i Minnesota till ståldistriktet. I en alltmer stegrad ström flyter stålet dag och natt ut över USA för att i sinom tid förse Mrs och Mr Amerika med bilar, kylskåp och ... telefoner.

En del av telefonerna tillverkas i Galion, inte långt från ståldistriktet, där North Electric Co. svarar för tillblivelsen. North Electric Co. är, som bekant, sedan några år medlem av den stora kedja av företag kallad Ericsson-gruppen, och detta är anledningen till att småstaden Galion blivit föremål för detta reportage. Galion är med sina 12 000 invånare, många kyrkor, super markets, drug stores och barer en genuint typisk amerikansk småstad. Stadens Main Street, huvudgatan, heter i Galion Harding Way. Den löper snörrätt genom hela staden i vars mitt Public Square bildar centrum. Där ligger stadens enda hotell, Hotell Talbott, biografen och biblioteket samt Woolworths »5 and 10» (Epa-affärernas föredöme). I ett solitt hörnnus ligger Galion First National Bank.

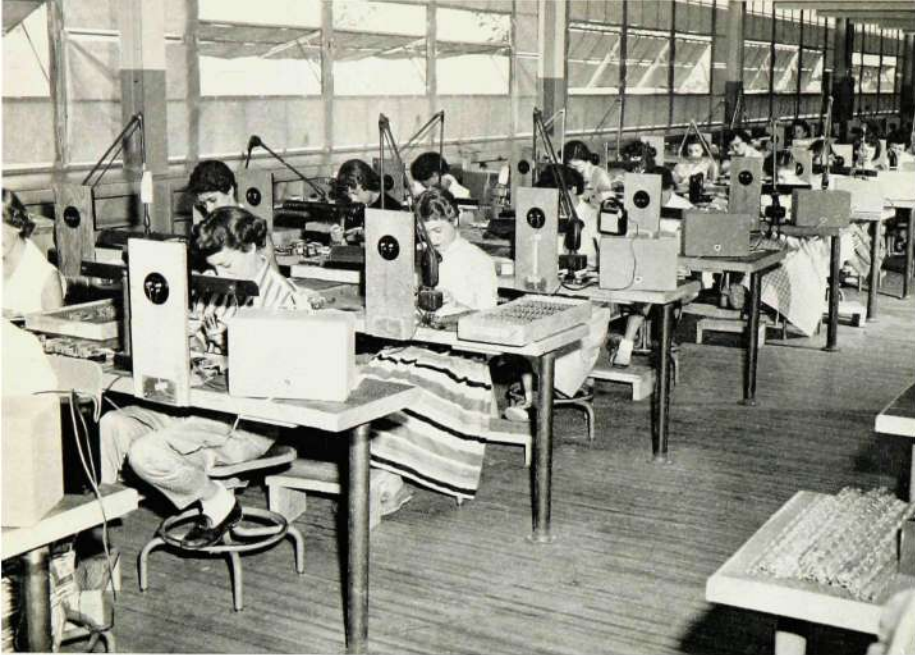
I samma trakt finner man Bobs »News-stand» som vid lunchtid fylls av stojande skolungdom i färggranna jackor, på jakt efter senaste seriemagasinet. Väderbitna farmare på shoppinggrond sveper en jätteportion glass på Islays glassrestaurant.

Ovan: North Electrics fabrik i Galion, Ohio. North Electric är som bekant medlem av Ericsson-gruppen. I högra hörnet syns järnvägskorsningen, som är till stort förlång för North-personalen.

Infalld: Entrén till North Electrics pampiga byggnad.

Genom fönstret i Storgatans primitiva frisersalong ser man barberaren snagga håret på stadens polischef under livlig diskussion om utgången av kvällens fotbollsmatch. Ändlösa rader av parkeringsmätare på huvudgatan och angränsande

De här Northflickorna är sysselsatta med montering av koordinatväljare. När lunchtiden är inne.....

gator står som symboler över amerikans bilsinne. I bowlinghallen kämpar om kvällen företagschefen och yngste volontären i firman en hård fight med en flaska Coca-Cola som insats. Den amerikanska småstaden, representerad av Galion, Ohio, ger ett tvärsnitt av de levnadsvanor och den mentalitet, som präglar livet i Förenta Staterna av idag. Friskt okonventionellt men på samma gång stelt traditionsbundet, en sällsam röra av gammalt och nytt, supertekniskt, ultramodernt och samtidigt antikt ruffigt ter sig dagens USA för en besökare från vårt lilla men homogena folkhem Sverige.

North Electric Company, eller bara North, som man säger i USA, är med sina ca 1 600 anställda det dominerande företaget i Galion. Där finns också The Galion Iron Works, vars jättestora vägmaskiner under namnet Galion kan skådas längs vägarna landet runt. Denna, liksom ett par andra maskinindustrier har ca 500 anställda vardera. Några konfektionsföretag om tillsammans 500 anställda kompletterar bilden av Galions industri.

Stort kyrkligt intresse

Galion koloniserades under första hälften av 1800-talet främst av tyska befolkningsgrupper. Utom det tekniska kunnandet och den sega energin förde de också med sig från det gamla landet ett levande religiöst sinnelag. Att den religiösa aktiviteten fortfarande är stor vittnar stadens 24 kyrkor om. Söndagsförmiddagens mer eller mindre konstfyllt arrangerade klockspel från de många kyrkorna ljuder vida ut över slätten. Trängseln av bilar kring kyrkorna ger antydning om en kyrksamhet av helt annan storleksordning än vår. Hela den

kyrkliga verksamheten, liksom så mycket annat i amerikanskt gemensamhetsliv, bygger på frivilliga bidrag från enskilda medborgare. En mycket stor del av den sociala verksamhet, som vi i Sverige vant oss att betrakta som samhällets åtaganden, ombesörjes av socialt intresserade grupper inom kommunerna. Galions »Trouble-Clinic», stött på enskilda bidrag, reser omkring i distriktet och ger ett handtag där det behövs, hemhjälp åt sjuka mödrar, uppmuntran åt ensamma åldringar, studiebidrag åt lovande ungdomar, för att nämna några objekt.

Passivt idrottsintresse

Sportintresset i Galion är kanske litet mer passivt inriktat än vårt. I regel begränsar sig amerikanen till beskådande av baseball-, fotboll- och basketboll-favoriterna i TV, eller till framhejande av folkskolans fotbollslag, stadens stolthet, »The Galion Tigers». Amerikansk fotboll, som ju av britterna kallas rugby, är ett färgstarkt skådespel. De yngre tonåringarnas lek med den avlånga bol-

... går personalen till den automatiserade matsalen. I det här lunchrummet serveras 500 gäster per dag med hjälp av automater.

len inramas med all tänkbar festivitas. Fanan i topp och stor parad med hundratals grant utstyrda musikanter i eleganta, väl instuderade dansnummer exekveras på den flodljusbelysta planen. Sport och idrott är helt bundet till skolorna. Några sammanslutningar i stil med våra idrottsföreningar finns inte.

Tågen »besvärliga» för Norths personal

Kommunikationsmässigt ligger Galion väl till. De väldiga Greyhound-bussarna dånar då och då genom huvudgatan på sin väg från Cleveland, Ohios största stad och något större än Stockholm, till Columbus, Ohios huvudstad och administrationscentrum. Det rikt förgrenade järnvägsnätet i Mellanvästern berör också Galion. Erie Railroad har en järnvägsstation intill Norths fabriker och på New York Central Systems järnvägsstation i Galion kan man se »The Ohio Explorer» ett ultramodernt tåg, som liknar sammanlänkade termosflaskor, göra ett kort uppehåll på sin expressväg från New York till St Louis.

Järnvägs kommunikationerna är förresten inte odelat angenäma för våra kolleger vid North. Trafiken till och från North Electric's fabriker och kontor måste passera över både Eries och New York Centrals spår. Eftersom godstågen ibland kan ha bortåt 150 långa vagnar och därtill stämpelklockan i fabriken inte korrigerar för godståg, förstår man lätt de anställdas problem härvidlag.

North Electric Company

Låt oss emellertid forcera spåren och se litet närmare på det företag, där en del av Galion-borna har sin utkomst: Chef för North Electric är sedan några år direktör Hans Kraepelien. Han har garvats i LM:s tjänst i bl. a. Italien och Polen. Via försäljningsorganisationen i New York har han blivit både amerikansk medborgare och aklimatiserad i amerikansk affärsmiljö. Vid sin sida har

Verkställande direktör i North Electric är civilingenjör Hans Y. Kraepelien, tidigare LM:are i Italien, Polen m. fl. platser.

dir. Kraepelien ett rutinerat team av konstruktörer, försäljare och tillverkningsfolk, som alla är fyllda av tron på ett gott resultat av det inledda samarbetet mellan svensk och amerikansk telefonteknik. North Electric Co. är en veteran inom Amerikas telefonindustri. Det grundades redan 1884. North var tidigt igång med konstruktion och produktion av automattelefonsystem och dess »All-relay»-system har ett grundmurat anseende i telefonförvaltningarna över hela USA. I förhållande till sin, enligt amerikanska mått, ringa storlek har North också förmått skapa sig ett ovanligt starkt namn som pionjär och idégivare inom teleindustrin. Sedan North ingått i LM-koncernen har denna tradition ytterligare accentuerats genom introduktionen av den svenska koordinatväljaren på amerikansk marknad, liksom den nya telefonen – Ericofonen. Den första koordinatväljarestationen sattes i drift i december i fjol i Seymour, Indiana, och blev en odisputabel succé. I dag har över 70 000 telefonlinjer koordinatväljarecentraler beordrats hos North Electric. I våras togs en betydligt större anläggning i drift, nämligen i Mansfield, Ohio, där 22 000 abonnenter den 1 juni anslöts till NEC:s koordinatväljarsystem.

Allt fler telefonbolag vill ha den moderna väljarteknik, som hittills varit förbehållen det mäktiga Bell System i USA. Ericofonen har därtill blivit en stor schlager, som förutspås en lysande framtid på marknaden. Amerikanen är synnerligen mottaglig för radikal formgivning och han har väntat länge på en »ny» telefonapparat.

Automatisk lunch

Automation är ordet för dagen i USA och i Norths lunchrum ges en påtaglig illustration av begreppet. I lunchrummet serveras 500 lunchgäster per dag enbart

med hjälp av automater. 34 olika slag av varma och kalla rätter, smörgåsar, desserter och drycker står på menyn. I tio automatmaskiner stoppar den lunchsugne North-medarbetaren in sina 5- eller 10-centsmynt och ut kommer biffstuvning med spaghetti, ice-cream eller spenatsoppa, allt efter önskan.

Anläggningen verkar på en besökare något opersonlig, men maten är god och dessutom billig. Den har därför helt accepterats av det North-folk, som inte har möjlighet eller tid att luncha hemma. En amerikansk tidningsartikel, som beskrev automatrestauranten vid North, ståtade med rubriken: »Workers at Galion Plant get service – but no smile» (arbetare vid Galion-fabriken får service – men inget leende).

Egna flygplan

På Galions flygplats står Norths två flygplan, »The North Star» och »The North Scarlet», alltid beredda att snabbt bära jäktade försäljare till en väntande kund eller kanske transportera något saknat montagematerial till en bekymrad stationsmontör någonstans i USA. Amerikanens sätt att handskas med avståndet imponerar alltid på oss svenskar. Våra mil är ju också sex gånger längre än amerikanens...

LME-kontakt innebar expansion

För North Electric har kontakten med LME inneburit en kraftig omdaning och expansion av verksamheten. Nya tillverkningar och metoder, utbyggnad av fabriksanläggningarna, ny administra-

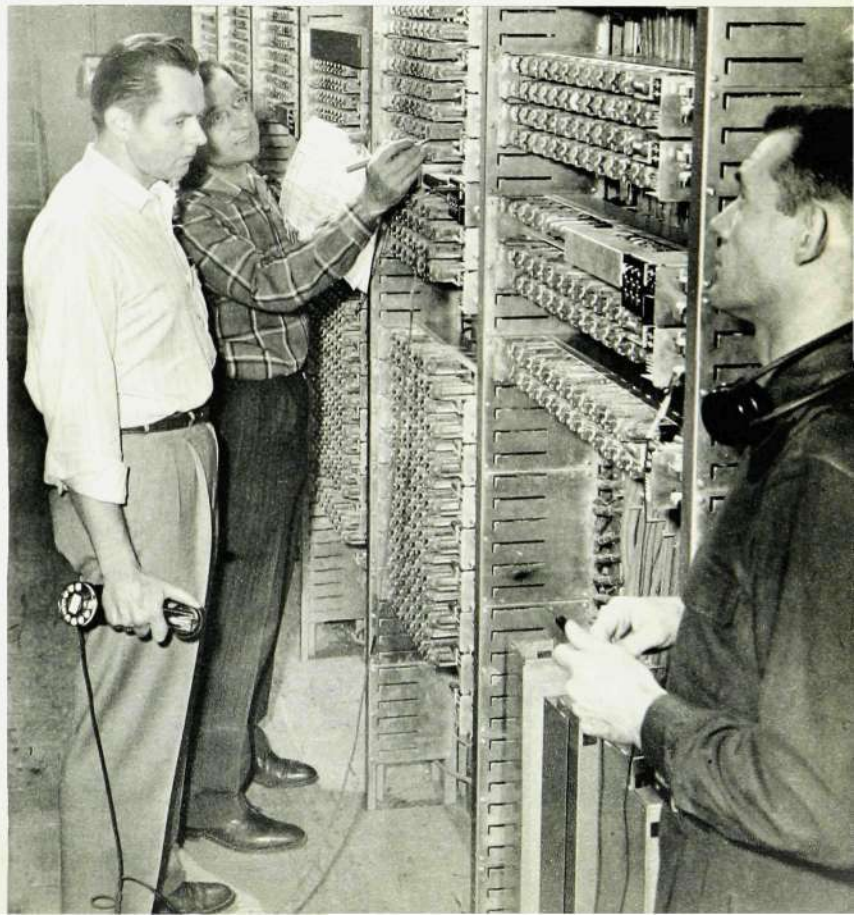
Galion ligger på Siciliens breddgrad, men det snöar i Galion också. Harding Way, huvudgatan, efter ett snöfall, påminner om svenska gator om vintern.

tionsbyggnad och fler nyanställningar. Med gott humör och frisk gåpåanda har emellertid våra kolleger på andra sidan oceanen bemästrat svårigheterna och flyttat fram Norths (och LME:s...) positioner på den hårda amerikanska marknaden.

Låt oss sluta denna lilla presentationen av North Electric Company och dess idylliska hemstad med att önska North-folket ett hjärtligt »lycka till» också i fortsättningen.

Hans Andersson

Den första koordinatväljarecentralen i USA, tillverkad av North Electric och LME i samarbete, är nu i drift i Seymour, Indiana. På bilden syns t.v. montageförmannen för Seymour-anläggningen, Mr Ray Long, som bl. a. utbildats i Sverige och Danmark.

Nehru glad LM-besökare

Den 24 juni, under den indiske premiärministerns, Jawaharlal Nehru, officiella besök i Sverige, hade LM Ericsson förmånen att få visa den långväga gästen huvudfabriken i Midsommarkransen. Intresset var stort från både Nehrus och LM Ericssons sida – bolaget har ju haft förbindelser med Indien sedan 1910.

Nehru möttes av en mottagningskommitté från direktionen och styrelsen med VD, dir. Sven T Åberg i spetsen. VD var också Nehrus ciceron under rundvandringen. Sedan premiärministern uppvaktats med en bukett midsommarblommor, överlämnade av sjuåriga Ann Zandin, började rundvandringen som, enligt beräkningarna, skulle ta 55 minuter. Nehru visade emellertid prov på sin omtalade spänst: trots att han tidigare hade besökt ett annat stort företag och mänskligt sett borde ha varit trött efter allt

spring i korridorer och verkstäder, gick han igenom LM programenligt.

Under rundvandringen fick han bl. a. tillfälle att byta några ord med några landsmän på LM:s laboratorium: K C Chibba, Saran Tandan och K A Jangbari. Utställningshallen var naturligtvis ett eldorado för en man som kommit till Sverige för att på kortast möjliga tid lära känna så mycket som möjligt av svenska produkter. Utvecklingen från den äldsta telefonen fram till dagens senaste LM-skapelse, Ericofonen, var speciellt intresseväckande för LM:s höge gäst.

Innan Nehru for vidare till en väntande lunch överlämnade VD ett album bilder tagna under rundvandringen, framkallade och kopierade på ett minimum av tid av fotoavdelningen. Med albumet under armen tog Nehru ett glatt avsked och for iväg med sin uppvaktning.

1 Innan premiärminister Nehru visades runt åhörde han ett föredrag av VD, T.v. om Nehru dir. Hans Thorelli, t. h. bankdir. Erik Browaldh och ambassadör Alva Myrdal.

2 Efter visningen av fabriken mottog Nehru ett fotoalbum med bilder tagna under hans timslånga rundvandring.

3 På laboratoriet bekantade sig Nehru med ett par landsmän. I bakgrunden ambassadör Alva Myrdal.

4 En intresserad premiärminister på verkstadsbesök. Direktörerna H. Thorelli och H. Ohlin t. h.

5 En av HF:s söta springflickor fick ett varmt avskedsleende när Nehru lämnade LM Ericsson.

3

4

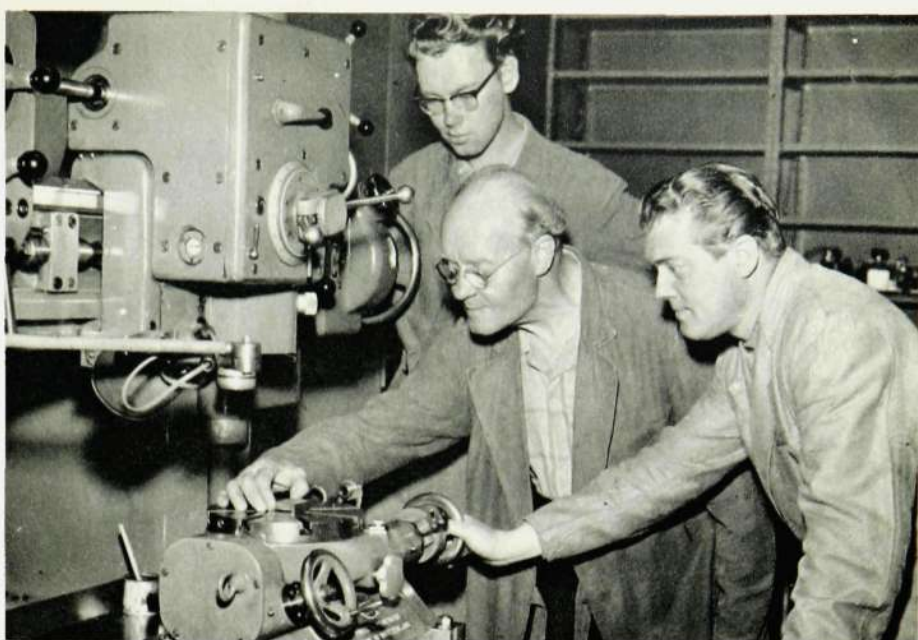

Fabriken i Mölndal pressvisad i juni

I mitten av juni presenterades L M Ericssons fabrik i Mölndal för göteborgspresen och därmed också för göteborgarna. Eftersom fabriken nu kommit i gång på allvar, kan det vara av intresse att berätta litet om denna nya teleindustri, som nu har omkring 140 anställda. Verksamheten avser konstruktion och tillverkning av teletekniska specialapparater i mindre serier. Det är förresten första gången, som bolaget lägger både konstruktionsavdelning och verkstad i en enhet utanför Stockholm.

En av anledningarna till utflyttningen av denna konstruktionssektion från HF var, att man ville underlätta rekryteringen av ingenjörer. Den teletekniska industrin var tidigare föga representerad i denna del av landet. En annan anledning till flyttningen var, att man önskade en verkstad, lämpad för experiment och fabrikation i små serier, samt ett intimare samarbete mellan konstruktionsavdelning och verkstad än vad man får i en större fabrik.

Vad som är av verkligt intresse är det välutrustade laboratoriet, som utrustats med mätinstrument och apparater till ett värde av över 1 miljon kronor! Bland annat finns där en matematikmaskin av analogtyp till beräkningsingenjörernas förfogande. Den kan lösa upp till 13:e och 14:e ordningens linjära differentialekvationer. På några sekunder löser matematikmaskinen uppgifter, som skulle kräva åtskillig tid att klara för en man.

För att inte tala om vissa saker, som man inte frivilligt skulle ge sig på utan detta moderna hjälpmedel.

Verkstadens värmesystem är helt nytt. Strålningskärmar i taken och radiotorer vid ytterväggarna ger en behaglig värme även vid lägsta tänkbara yttertemperatur. Tätt hängande moderna lysämnesarmaturer ger en jämn, skuggfri belysning. Verkstaden har utrustats med moderna precisionsmaskiner, verktyg och instrument. Önskemålet är, att varje man i verkstaden så småningom skall specialutbildas på sitt område.

Mölndalsfabrikens konstruktionssektion har vuxit upp under ledning av ingenjör *Thorsten Lange* från en liten grupp, som

Det här är den nya Mölndalsfabriken. Den är den första teletekniska industrin på västkusten.

72-åriga finmekanikern K. G. Brogren vid Mölndalsfabriken har två söner som följer honom i yrket. T. h. 38-åriga Bertil och t. v. 23-åriga Karl-Olof.

bildades i Midsommarkransen 1950 inom dåvarande sektion Tu. Under hösten 1955 blev dessa ingenjörer, ett tjugotal, tillfrågade om de var villiga att följa med vid den planerade förflyttningen till västkusten. Svaret blev efter någon betänketid nästan 100-procentigt »ja». I dag kan man notera, att ingen har ångrat förflyttningen. Tvärtom – samtliga tycks trivas utomordentligt vid mölndalsfabriken.

Platschef vid Mölndalsfabriken är ing. *Erik Hedman*. Chef för konstruktionssektionen är ing. *Anders Roll*. Rekryteringen efter flyttningen, huvudsakligen i göteborgsområdet, har lyckats så väl, att antalet konstruktörer hunnit växa till ett 60-tal.

Kontrollchefen vid Alpha, ing. Erik Lundström, mottar stora silverplaketten ur dir. N. Kallermans hand.

Alpha har fått sin första "silverman"

LM-koncernen fick en ny aktieägare och silverplakettör i slutet av juni. Kontrollchefen vid Alpha, ing. Erik Lundström, fick i samband med sin avgång från företaget denna förnämliga LM-utmärkelse och 1 000 kronor i aktier. Överlämnandet skedde vid en subskriberad middag på Ulriksdals värdshus, där Alphas chef, dir. N Kallerman, överlämnade hederstecknet och inledde den långa raden av tal.

Vid kaffet berättade den nyblivne silverplakettören om hur han 1907 fick »gno ett flertal gånger», innan han till slut fick börja som springpojke på mekaniska avdelningen hos LM Ericsson vid Thulegatan. Ing. Lundström gick 1919 över till Älvsjö Kabelverk, där han hade olika befattningar. Han återbördades till HF 1921, där han så småningom var med om att starta kontrollen. Åren 1937-42 hade ing. Lundström även hand om kontrollen av bakelit- och plastdetaljer vid Alpha, där han så småningom, 1948, blev kontrollchef.

Vid Alpha har Erik Lundström alltid varit uppskattad som en god och vänsäll kamrat. Vi önskar honom ett hjärtligt »lycka till», när han nu lägger alla mätgrejor på hyllan. Han får i framtiden rika tillfällen att ute på sitt Rindö ge sig i kast med att snärja de otaliga gäddor av enorm längd, som han har haft på kroken - men som »oturligt nog slitit sig».

B. L.

Spinnsidans första: HF-dam "aktieägare"

Sedan L M Ericsson i början av förra året införde sin stora silverplakett och aktiebelöning till anställda som varit i bolagets tjänst i 50 år, har säkert närmare 40 arbetare och tjänstemän fått sina belöningar. Det remarkabla är att det varit uteslutande manlig arbetskraft, som premierats.

Det är därför desto roligare att få presentera den första kvinnan, som uppnått 50 arbetsår inom koncernen, nämligen Lisa Carlsson på Vt 39 vid HF. Hon fick i slutet av juni motta silverplaketten och aktiebrevet vid en enkel ceremoni i direktionsmatsalen i närvaro av direktörerna Lindberg och Thorelli, övering. Jacobsson, ingenjörerna Thunberg och Adamsson samt förman Nordström, de tre sistnämnda Lisa Carlssons överordnade på avdelning 39.

Lisa Carlsson började som 14-åring hos L M Ericsson vid Thulegatan, där hon var springflicka i 2 år. Hon kom över på lindningssidan och blev linderska, ett arbete som hon sysslade med i över 20 år. Efter den tiden blev hon under lika lång period kontrollmätarska på dåvarande avdelning 38 innan hon slutligen kom över till Vt 39 där hon mäter och synar transformatorer.

Lisa Carlsson har alltid varit en intresserad fackföreningsmedlem och sköter förresten om de fackliga detaljerna på avdelningen. Senast i somras var hon med fackföreningen på en studieresa till Paris.

LM:s första kvinnliga silverplakettör, fröken Lisa Carlsson, HF/Vt 39, fick hedersbeviset vid en ceremoni i direktionscaféet i slutet av juni. Dir. Hans Thorelli överlämnade plaketten. I bakgrunden verkstadschefen, övering. Stig Jacobsson.

Industribrandkåren i aktion i SÖ

En brandpatrull på väg upp på taket där »eldhärden» är belägen.

För en tid sedan gick brandlarm vid Söderhamns-fabriken och fabriken egen brandkår gjorde snabbtryckning. Det hade börjat brinna på taket ovanför lackeringsverkstaden. Med hänsyn till den ömtåliga brandplatsen var risken för en stor brand uppenbar. Industribrandkårens snabbhet gjorde emellertid att man snart var herre över elden.

Ja, fullt så illa med brandrisken var det nu inte eftersom det hela var arrangerat.

Övningen hade lagts upp av brandchefen i Söderhamn, *Gunnar Nordström*, som själv var närvarande. Efteråt höll han genomgång med brandmännen och var i stort sett nöjd med deras insatser, även om det helt naturligt brast i några detaljer, som i och för sig kan bli ödesdigra, men som genom liknande övningar helt säkert kan rättas till.

Industribrandkårens chef, herr *Erik Lundgren*, ledde »släckningsarbetet». Han berättar om brandskyddsarbetet vid Söderhamnsfabriken:

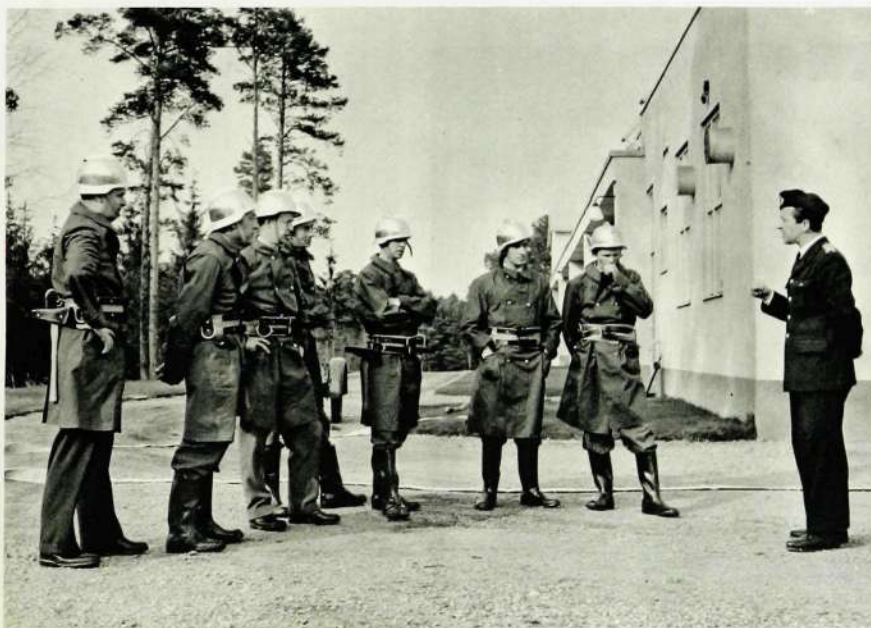
– Brandkåren består av åtta man, uppdelade på två patruller om tre man i varje, vartill kommer brandchef och vice brandchef. Brandmännen är uttagna ur verkskyddet, och kåren ingår således i fabriken verkskyddsorganisation. Övningar hålls i regel fyra gånger per år under i stort sett samma former, som denna senaste. Brandkåren förfogar över egen station, där brandmaterielen förvaras. Den består främst av en motorspruta, cirka 800 meter normalslang och 400 meter smalslang, två par skarvstegar, diverse kopplingar och dylikt.

Brandskyddskommittén vid fabriken, som utom brandchefen består av ing. U Erling, och herr C Sjögren, sammanträder en gång i kvartalet för att diskutera brandskyddsfrågor mera ingående. Eventuella önskemål framförs på samma gång till företagsledningen.

Det är väl ordnat med brandskyddet vid Söderhamns-fabriken som ju även, naturligtvis, har direkt larmkontakt med brandstationen i Söderhamn.

P. Mowald

Brandchef Gunnar Nordström håller genomgång med brandmännen.

LM:s teatersektion får ibland hjälp av förre LM:aren Åke Starck, numera välkänd TV-man, som här tillsammans med fru Ulla uppför en dialog.

LM:s teatersektion hyser stora planer

LME:s teaterbåt seglar snart in i sitt tolfte verksamhetsår. Då skutan fått ny besättning hoppas kapten och manskap på passagerarnas fortsatta förtroende.

Allvarligt talat: Det har glatt oss att många LM-are kommit och frågat oss om våra närmaste programplaner. Vi vill ställa denna uppmuntrande nyfikenhet med en nyhet av ovanligt slag.

Teatersektionen har förvärvat rätten till uruppförande av ett isländskt skådespel med namnet »Den gyllene porten», författat av David Stefansson. Pjäsen har redan visats i de övriga nordiska länderna. Att LME:s teater får äran att uruppföra den i Sverige är en förpliktande uppgift.

För det programmet, som troligen kommer under våren 1958 och senare på Skansen i samband med LM-dagen, fordras många aktörer och statister. Den appell, som riktades till teaterintresserade på försommaren, gav gott resultat. Det betyder, att det fortfarande finns många som går och gömmer på dolda anlag. Sektionen hoppas att ingen falsk blygsamhet avhåller någon från att ringa vår sekreterare, Ulla Starck på avd. Cfr.

Årsmöte hölls den 29 mars.

Till styrelseledamöter valdes Lars Thor, Dfh, ordf., Artur Mattson, Vp, kassör, samt fru Starck.

På firmafesten i matsalen den 14 april deltog teatersektionen med en scen ur »Dunungen» av Selma Lagerlöf. Dunungen själv var en debutant, som bara haft tre veckor på sig för att lära in rollavsnittet.

Utom programmet för LM-dagen nästa år planerar sektionen en teaterkväll med enaktare för små ensembler. Vi hoppas att dessa planer skall gillas både av teaterförmågor och teaterpublik.

Bildsvepet

1

2

3

1 Under drottning Julianas av Holland officiella besök i Sverige tog LM Ericsson emot de här fanrikarna från den holländska kryssaren »die Zeven Provinzjen».

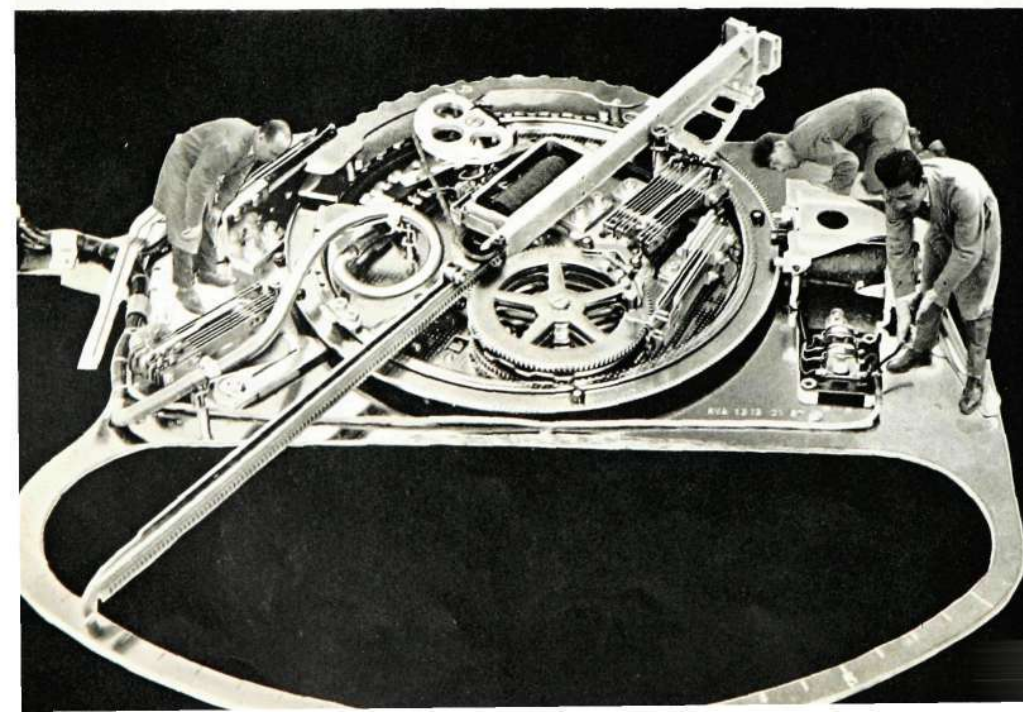
2 Katrineholms fritidskommitté ordnade en lyckad utflykt i början av juni. På Vinön i Hjälmaren uppfördes ett »vikingadrama» till dellagarnas förtjusning.

3 Grace Kelly och furst Rainer var i Stockholm »inkognito» i våras. Furstinnan Grace hade uttryckt önskemål att få en Ericfon med sig hem till Monaco. Och det fick hon naturligtvis.

4 13 våningar över och 13 under jord blir LM:s nya byggnad i Midsommarkransen, som snart är klar. I varje fall av det här fotot att döma...

5 Världens största 500-väljare har tillverkats vid Söderhamnsfabriken. Meningen med den stora väljaren är, enligt ing. Uno Erling, främst att få fram bra åskådningsmaterial vid utbildning av nyanställd personal. (Vad var det Rellingens sa?)

5

4

Var och en efter sin näbb

– Mamma är så förtvivlat praktisk, att hon första gången som Gert var med hemma, började beklaga sig över dammsugarmotorn som strejkat, säger Kerstin förtrytsamt. Hon gjorde det med den avsikten att han skulle titta på den och försöka avhjälpa felet...

– Nå, vad var det för fel i det då? frågar jag, som plötsligt och alldeles utan egen förskyllan får tjänstgöra som Kerstins förtrogna.

– Sss, han skulle ju dricka kaffe. Jag hade köpt en massa godis, och Gert hade knappt tid att smaka på det, så intresserad blev han av den där gamla dammsugar'n. Ungefär som om det hade varit en bil.

– Ja, motor som motor. Det är inte varje dag en förmodad svärmor har en motor att bjuda på. Kaffe och tårta brukar vara vanligare – det hinner han ju med nästa gång han hälsar på.

– Du bara retas. Det är väl inte så roligt, att en människa som är hemma hos en första gången skall bli tvungen att ligga på knä framför städskåpet och lortar ner sig om fingrarna.

– Var Gert mycket indignerad då? Tyckte han, att han blev illa behandlad?

– Du är tokig, du. Han gick helt upp i dammsugaren. Han kunde inte snacka om något annat än den på hela kvällen. Det var fel på kolena, eller vad det hette. Han ordnade med dammsugaren, hade någon bekant, som arbetade inom det gamet. Så mamma fick saken kirrad alldeles gratis. Det var det hon hade räknat ut.

– Nåja, det är väl inte så tokigt att passa på, när man äntligen får en karl i huset. Det har ni väl inte haft hemma hos dig, sedan din pappa gick bort. För elva, tolv år sedan. Du och Gert gifter er väl så småningom.

– Ja, och det sitter mamma och säger till på köpet. Det är verkligen på tiden, att Kerstin får lite andra intressen än bara kläder och dans, sa hon. Gert och jag som inte har sagt ett ord om att vi skall fortsätta. Det har bara blivit så, att vi börjat gå ut tillsammans. Och mamma, hon sitter och gör antydningar, som om vi vore förlovade. Hon kunde väl ha lugnat sig både med dammsugaren och med antydningarna tills Gert hade blivit varm i kläderna hemma. Han blev förstås väldigt förtjust i mamma – det blir alla.

– Låt mig säga, att jag inte förstår ett

dugg varför du drar upp det här. Din mamma fick dammsugaren lagad, och Gert blev förtjust.

– Man tycker, att det någon gång kunde få gå till hemma hos oss, som det gör hos andra. Där kan man sitta och samtala en hel kväll. Men mamma, hon skall jämt göra någonting. Och helst sätta andra i arbete också. När jag har någon av mina väninnor med mig hem, så kan mamma hitta på att vi gemensamt skall baka hitta på att vi skall hjälpa henne märka handdukar. Andras mammor sitter och konverserar.

– Ett så fint ord, hördu! Din mamma, som ensam fått se till, så att du hade vad du behövde innan du själv kunde hjälpa till att dra pengar till huset, din mamma, som på dagarna har ett förvärvsarbete och på kvällarna skall klara hem och hushållsarbete, hon kanske aldrig har haft tid att lära sig konversera. Eller kanske tycker hon att det låter tillgjort, även om hon kan konversationens konst. Man kan tala många förnuftiga ord samtidigt med att man utträttat något. Särskilt om man är flera som hjälps åt. Sådana samtal kan bli mera meningsfulla än tomt kallprat.

– Du skall inte tro annat än att jag sätter väldigt stort värde på mamma!

– Nej, det hoppas jag verkligen.

– Vi var hemma hos en moster till Gert. Hon var så där spröd och förandligad, som man kan läsa om i böcker. Och hon hade en massa vackert antikt porslin, som hon visade mig. Och så talade hon om att hon tyckte om den och den författaren och den och den konstnären. Hon läste dikter för oss efter att ha bjudit på te ur lövtunna koppar.

– En doft av den fina världen alltså. Var det så du skulle velat ha haft det hemma hos dig, då du bjöd hem Gert? – Asch nej, jag menar inte så. Jag berättar det bara för att du skall förstå vad jag menar med konversation. Gert säger att han känner sig så väldigt främmande och tafatt hemma hos den där mostern. Han vet inte var han skall göra av händerna.

– Då var det väl tur att din mamma hade en strejkande dammsugare åt honom! Lilla flicka där. Var och en är bra på sitt sätt. Den spröda mostern på sitt och din mamma på sitt, tror du inte det!

– Jo, det är nog sant, säger Kerstin eftertänksamt.

Elsa

Kh:s konstförening på trevlig utflykt

Katrineholmsgruppen av LME:s konstförening hade som vanligt, höll vi på att säga, tur med vädret, när man samlades på Stortorget för den traditionella vårutflykten per buss i slutet av maj. Tre bussar styrde då kurs mot Stora Sundby slott, ca fyra mil nordväst om Katrineholm.

Tack vare friherre S A Klingspors generositet fick vi fritt röra oss inom området och beundra slottets utsökta arkitektur. Att beskriva slottets öden blir för mycket här, vare nog sagt om exteriören att slottet har 365 fönster, ett för varje dag på året, 52 rum, hänsyftande till årets veckor och 12 torn, som markerar årets månader. Parken och omgivningarna är väl tilltagna.

Sedan vi fått vårt lystmäte på denna borg och dess planering, for vi vidare till Julita Skans, där kvällen avslutades med kaffe i den s. k. Bäckstugan. Huset har en gång i tiden varit stall vid prästgården i Julita, något som man knappast kan tro av interiörens utseende att döma. Vid de dukade borden bänkade sig 105 personer. Dragspelsvirtuosen och kuplettsångaren Evald Ahlén, Kh 51, satte fart på sitt bälgspel. Andra förmågor, som visade sig på styva linan, var pianisterna E E Sandberg, Kh 53, och fru Solveig Nejman, Kh 54.

Hemfärden gick runt sjön Ölajaren via Forsby stora kalkstensbrott, genom Österåkers väna socken och fram till Katrineholm.

U W Svensson

Kontakt med LM-familjerna familjefest vid HF i oktober

Det är meningen att det skall bli familjefest i höst hos LM Ericsson, Midsommarkransen. Ett trevligt program, rebusjakt för LM-bilisterna med familj, modellflyg, miniatyrracerbåtar, elektriskt tåg, visning av huvudfabriken m. m., väntar söndagen den 6 oktober. Vidare kan nämnas att Stig Järrel och Gösta Bernhard gästar HF för att ytterligare pigga upp programmet. Räddningskåren ställer ut sina ambulanser, djurtransportbilar, radiobilar etc. och är det någorlunda hyggligt väder kommer Räddningskårens helikopter, i vilken LM-familjerna för en billig penning kan få göra en tur över Stockholm. Dessutom har arrangörerna, Fritidskommittén, Intresseföreningen och tidningen Kontakten en hel del överraskningar i bakfickan.

Vad beträffar »rebusjakten» fordrar den kanske en närmare beskrivning. Kort sammanfattat är rebusjakt en orienteringstävling för bilar. Det gäller för deltagarna att lösa på förhand givna frågor om platser i t. ex. Stockholm och sedan i lugnt tempo – det är absolut ingen hastighetstävling – fara till dessa platser, där en kontrollant väntar. När samtliga frågor är lösta och man har hittat kontrollerna, kör deltagarna till målet, vilket i detta fall kommer att bli LM Ericsson, Midsommarkransen. Vid vissa av kontrollerna skall deltagarna få vara med om en del lustigheter och småtävlingar. Starten kommer att ske från tre platser: Ermi, Sjöhistoriska museet och Västberga folkskola.

Rebusjakt är långt ifrån någon nyhet. KAK har hållit på med rebusjakter i många år med mycket svåra rebusar. Så kommer inte vara fallet med LM:s rebusjakt. Den är så enkelt upplagd att deltagarna skall kunna hitta åtminstone 90 procent av kontrollerna. Skulle något ekipage missa någon kontroll behöver det inte betyda något – tävlingen kommer att omfatta många andra detaljer, som man har chans att plocka hem många poäng på.

Här kommer en viktig detalj: ju fler Ni är i bilen, desto större chanser har Ni att vinna första priset, en TV-apparat. Har Ni er familj med i bilen med barn i t. ex. 4-5-årsåldern – desto bättre! Tävlingen kommer nämligen att vara upplagd så att det kanske är just småttingarna, som kammar hem de flesta poängen åt mamma eller pappa. Ni bilägare på LM, som ännu inte har familj: ta gärna med några kamrater från Er avdelning. Vi upprepar, att ju fler Ni är i bilen, desto större möjlig-

heter har Ni att vinna något av priserna.

Vad som absolut bör poängteras: Detta är *inte* någon hastighetstävling. Vårdslös framfart kommer att beivras med minuspoäng.

Den här dagen, söndagen den 6 oktober, är emellertid inte bara ordnad för bilägande LM:are med familjer. På HF i Midsommarkransen kommer det att hända mycket under dagens lopp. Elektriska tåg i långa banor på den längsta miniatyrrälsen i Europa kommer att bli en sevärdhet för både far och son. Modellflyg med pilsnabba motorplan kommer att vira i luften med jämna mellanrum, miniatyrracerbåtar med imponerande snabbhet skall köras i plaskdammen, Gösta Bernhard och Stig Järrel hälsar på någon gång under eftermiddagen, helikopterfärd, dans och som sagt, en hel del överraskningar väntar LM-familjerna, antingen Ni har bil eller inte. Vill Ni titta på huvudfabriken går det bra: visningar kommer att ordnas under hela söndagen. Ni behöver inte föransmäla Er, det är bara att komma ut till HF, där guider tar hand om Er och familjen och lotsar Er runt på verkstadsavdelningarna, kontoren utställningshallen etc.

För husmödrarna kan vi tala om att en god och billig lunch kommer att serveras – med speciell barnmat, om man så vill. Givetvis kommer det också finnas möjligheter att få en kopp kaffe på eftermiddagen.

Alltså alla LM:are i Sundbyberg, Solna, Stockholm och varför inte i landsorten, ta med Er familj till LM Ericsson, Midsommarkransen, söndagen den 6 oktober. Ni får en både intressant och rolig dag. (Se vidare anslagstavlorna vid resp. LM-företag.)

Vid Sällskapet LME:s värbal passade F. Segovia från Mexico på att spela piano för de här tre »bombnedslagen».

Rock'n Roll på Sällskapet's bal

Sällskapet LME hade sin traditionella värbal den 7 juni på Badrestauranten i Saltsjöbaden. Närmare 130 personer hade mött upp för att på LM-vis fira våren. Anslutningen var något mindre än förr om åren, vilket troligen berodde på att många reste ut till landet redan på fredagen – dagen därpå var pingstafton och ledig dag för LM:arna.

Nu skall ingen tro att det därför var mindre festligt eller mindre trevligt. Tvärtom, skulle man kunna säga. Nu hann gästerna bekanta sig med varandra, stämningen blev mer intim än vad som brukar vara fallet.

Vid middagen hälsades de utländska gästerna av dir. Holger Ohlin – var och en på sitt språk – en artighet som livligt senterades. Talet till kvinnan hölls på ett spirituellt och trevligt sätt av ing. Lars Edmark från Yo.

Den här gången blev det inte någon LM:are förunnat att svara för kvällens clou. Det gjorde i stället svenska mästarparen i Rock'n Roll, »Bongo» Olsson och Bosse Brink med två utomordentligt söta och våldansande partners. De gav en uppvisning i dans som kom gästerna att först tappa hakan och sedan med ett öronbedövande jubel tacka för uppvisningen. Orden livsglädje och akrobatik faller lätt på läppen efter att ha skådat en perfekt genomförd dansuppvisning.

Rock'n Rollarna måste ha verkat inspirerande på LM:arna: sällan har väl så många på en gång gått upp på dansgolvet – ett par i »yngre medelåldern» gjorde t. o. m. sitt bästa att ta efter Rock'n Roll-stjärnorna – med ett utomordentligt resultat.

Hemvärn-verkskydd i hård k-pistduell

Arligen mäter Hemvärdnet och Verkskyddet sin eldkraft på k-pist med varandra. Duellen sker, som tur är fredligt med pappfigur som mellanhand, annars hade det inte varit något hemvärn kvar så här dags. I år blev det nämligen en Verkskyddets viktoria ordentligt. Det går inte att bortförklara. Hade 234 man från vardera hemvärdnet och verkskyddet skjutit bokstavligen på varandra, hade det i alla fall funnits 41 verkskyddare kvar, men hemvärdnet hade strukit med till sista man. Så drastiskt kan man tolka tävlingsresultatet. På figurerna hade verkskyddet 234 träff och hemvärdnet bara 193. Skillnad 41.

Vi har med detta gått händelserna i förväg och målat upp phan i helfigur, det medges, men litet uppruskning inledningsvis kan vara på sin plats.

Den ovanligt vackra lördagseftermiddagen den 25 maj kunde duellen börja. Efter en serie av fem provskott borde man ha »dagsläget» klart, och 10 skott mot 5-ringade precisionstavlor på 100 meters håll, liggande skjutställning med magasinstd och 15 s skjuttid, borde ge relativt god utdelning. Trots stödet var det ingen som nådde 50 p, men en i vardera laget hade 49 p. Lägsta notering var 30 p för verkskyddet och 29 för hemvärdnet. Dock inhöstade det förra på detta moment 422 p mot hemvärdnets 379 p. De följande fem momenten var fältskjutningsbetonade och gällde avlossandet av 10 skott på 15 sek mot 1/1- (2 mom.), 1/3-, 1/4- och 1/6-figur på olika avstånd mellan 150 och 70 m och i olika skjutställningar. Skjutresultaten blev mycket ojämna. Vad sägs om hemvärnsresultatet för 1/3-figuren, avstånd

100 m? Summa 80 p (= 16 träff) för hela laget, när motsvarande för verkskyddet gav 210 p. På 1/4-figuren på 70 m håll var hemvärdnet uppe i 305 p, då verkskyddet stannade på 190 p, men det var det enda momentet där hemvärdnet var bättre. I sanningens intresse måste man emellertid här tala om att Wikström, verkskyddet, låg och sköt på Tappers tavla, som får tillgodoräkna sig det sensationella resultatet 50 p, under det att Wikström förstör sin annars vackra poängsvit med en ful nolla. Men det kan inte nog betonas, att det är ett mycket allvarligt fel att skjuta ned sina egna. På tal om nollor så har hemvärdnet inte mindre än 10 sådana och verkskyddet utöver Wikströms bara två (nolla = inte en enda träff).

Lagpriset gick alltså till verkskyddet med en nästan utklassande marginal. Detta faktum avspeglar sig även i den individuella prislistan där första, andra och tredje pris togs av T Sjöström (197 p), C I Carlsson (195 p) och G Brand (186 p), samtliga från verkskyddet. Först de nästföljande tre priserna togs av hemvärnarna G Gustafsson, A Ahlberg och I Lyvik med resp. 183, 179 och 179 poäng. Resten av priserna med undantag för 10:e och 11:e, som togs av hemvärdnet, plockades in av verkskyddet med A Reuter-skiöld, helt ny k-pistskytt, som jumbo på 155 p, vilket dock var 16 p bättre än 8:e man i eget lag och 10 p bättre än nr 6 i hemvärdnets, så heder åt en sådan jumbo. Verkskyddets hederspris för bästa hemvärnsman gick till G Gustafsson. Prisutdelningen, som tekniskt var ordnad som självservering, blev huvudsakligen en fest för verkskyddet. Några fiskfat och askkoppar räddades dock av vördarna.

4102 Rundquist

Hemvärdnet fick stryka på foten ordentligt vid den senaste tävlingen på k-pist mot Verkskyddet. Siffrorna blev 234 poäng mot 193.

I milj. skivor nu tillverkade i KA

I början av maj kunde förman Birger Neij i karlskronafabriken räkna in fingerskivan 1 000 000. Den aktningvärda kvantiteten 1 miljon skivor har således redan tillverkats i Karlskrona. Milstolpen passerades ganska obemärkt och celebrerades inte på något särskilt sätt. Det kan kanske i alla fall vara av ett visst intresse att så här efteråt presentera några närmare data:

Omkring den 20 oktober 1954 påbörjades överflyttningen av fingerskivstillverkningen från SÖ till KA. Den 31 december samma år hade man monterat 23 600 fingerskivor. Transportbandet för fingerskivsmonteringen startades den 7 januari 1955, och då blev det rätt snart full fart på produktionen. En produktion av 400 000 fingerskivor hade planerats för året och man lyckades komma upp till siffran 398 620, vilket måste anses som ett gott resultat, i all synnerhet som man under senare delen av året börjat med montering av insatserna till den nya ericofonen.

Under 1956 tillverkades 425 317 fingerskivor. Samtidigt monterades 12 006 ericofoner. Den 3 maj i år hade 152 463 skivor monterats ihop och provats, och därmed var den aktningvärda siffran 1 miljon uppnådd.

Antalet anställda på den avdelning, som har hand om montering av fingerskivor och ericofoner är f. n. omkring 80.

Monteringen — ett precisionsarbete

Tillverkning och montering av fingerskivor lär man sig inte i en handvändning. Det krävs år av utbildning, övning och trimning, innan det skickliga handlag uppnåtts, som resulterar i dessa finmekaniska precisionsverks tillkomst.

Förman Neij har närmast svarat för utbildning och trimning av avdelningens personal. Han framhåller att personalen, som på några få undantag när rekryterats från Karlskrona-trakten, haft mycket lätt att sätta sig in i den mycket precisionsbetonade monteringen. Man har ganska snart övat upp sina handlag, och därmed har förtjänstnivån också stigit. Trivseln och andan på avdelningen förefaller vara mycket god, vilket inte minst den låga omsättningen av arbetskraft visar.

Idrotten i Göteborg och Mölndal har samordnats till Mölndalsfabriken. Eftersom klubben är nystartad har man många önskemål, bl. a. en ordentlig fotbollsplan i stället för den gamla, som syns på bilden.

Idrotten i Göteborg-Mölndal samordnade till MÖ-fabriken

Som bekant har det funnits en avdelning av LME idrottsförening i Göteborg. På grund av det ringa antalet anställda har emellertid aktiviteten inte varit så stor. Göteborgsfilialen består ju till en stor del av montagepersonal, som ständigt är ute på resor, varför det har varit svårt att samla dem till regelbundet idrottsutbyte.

I och med Mölndals-fabriken tillkomst har emellertid underlaget vuxit för ett aktivare liv hos LME-idrotten i Göteborg. Från och med årsmötet 1957 övertogs också ledningen av personal vid MÖ. Den nya styrelsen består av följande: Gunnar Winke, ordf., N E Bohlin, v. ordf., Ann-Britt Wahlin, sekr., B Elofsson, v sekr., och Sven Nordin, kassör.

Göteborgsföreningen har tidigare varit representerad i fotboll och handboll. Nu hoppas styrelsen att verksamheten skall utvidgas till ett flertal andra grenar, och man har börjat så smått med bordtennis. Föreningen har skaffat bord och placemat dessa i MÖ:s matsal tills vidare. Vidare hoppas man att i höst kunna sätta igång med badminton – svårigheten är att få tag i lokal.

Herr Bohlin understryker att motionsmomentet är det dominerande. Därför kan övriga föreningar inom LME känna

sig lugna för konkurrens på tävlingsbanorna. Än så länge . . .

Göteborg och fotboll är två begrepp som hänger ihop. Det är därför naturligt att LME Göteborg deltar med två sjuannalag i en korpsarie. Det ena laget är sammansatt av personal från Kf och det andra av personal från MÖ/V. Resultatet har hittills inte varit direkt strålande. Från tillförlitligt supporterhåll framhåller man emellertid att LME håller på att finna formen, varför man ser lugnt på framtiden.

Träningsfrågan är än så länge ett krus eftersom MÖ inte har någon lämplig plan i närheten av fabriken. Det finns en provisorisk, men då den inte har blivit skött på flera år, är det svårt att få fason på den. LM:arna i MÖ och Göteborg hoppas emellertid att firmaledningen skall ställa sig positiv till att ordna en plan inom fabriksområdet, så att träningsfrågan kan lösas. Samtidigt hoppas man på en badmintonplan.

Personalens vid MÖ idrottsintresse, med tonvikt på motion, undersöktes i våras med hjälp av en frågelista. Det kom då fram att över 85 proc. av de anställda var mycket intresserade – speciellt av bordtennis och badminton.

Lars O Larsson

LME IK segrade stort i Norge

Det var med stora förväntningar som LME IK dagen före pingstafton startade sin länge planerade resa till Oslo och idrottskampen mot Elektrisk Bureau (EB). LM har gamla idrottsförbindelser med EB, och de båda företagen har tävlat mot varandra i såväl Stockholm som Oslo. I år stod många grenar på programmet: fotboll, handboll för både damer och herrar, tennis och varpa.

Efter en trevlig bussresa kom LME IK till Oslo på lördagsmorgonen. Där blev LM:arna som vanligt mycket hjärtligt mottagna, trots att den första programpunkten bjöd på ett kylslaget dopp i det nya flotta Frognerbadet.

Vid frukosten i EB:s matsal hälsades LM:arna välkomna av representanter för såväl företag som verkstads- och idrottsklubb. Vid en rundvandring i EB:s lokaler fick så deltagarna efter lunchen en inblick i EB:s olika tillverkningsgrenar. Men det var tävlingarna, som var det primära. Den stora idrottsanläggningen. Voldslökka Idrettsbaner var valplatsen för tävlingarna, tyvärr i ett kallt och blåsig väder.

Tävlingarna värmdes emellertid ett LM-hjärta. Det blev stora framgångar för LM:s flickor och pojkar. Med sällan skådad energi gick de till kamp och resultatet blev goda. Damhandbollen, som stod först på programmet, blev en stor seger för LM:s välspelande lag med 5-2 i målprotokollet.

Att sedan herrarna inte ville vara sämre är givet. Även de segrade i en match, som i fråga om fyndigt spel och elegant mål, inte gav mycket övrigt att önska. Resultatet blev en seger för LM med 12-2.

I tennis spelades endast två matcher, i vilka LM:arna Einar Karlsson och Åke Fröderberg triumferade med 2-0.

Gästerna var ofina nog att även lägga beslag på segern i varpa genom Sixten Wagman, Vt 12, Vicke Eriksson, Vt 25 och Einar Nordfeldt, Vt 37.

I den avslutande grenen, foboll, delade kontroherenterna segern broderligt. Våra norska vänner kämpade väl, och med resultatet 2-2 avslutades den idrottsliga delen av programmet.

På kvällen samlades samtliga deltagare till middag med underhållning och dans på Linderudskollens friluftsgård utanför Oslo.

Forts. sid. 79

Dansk fotbollseger över starkt KA-lag

Karlskrona-fabrikens idrottsklubb gästades över en week-end i maj av ett antal idrottsmän från Telefon Fabrik Automatic A/S, Köpenhamn. Ärendet gällde ett tidigare avtalat idrottsutbyte och då närmast i fotbollens tecken.

Matchen, som gick i ett strålande vackert väder med ca hundratalet åskådare runt planen, bjöd på ett mycket bra och kombinationsrikt spel. Karlskrona började i fin stil och tog ledningen i sjätte minuten genom hy Rolf Pettersson, som på en stolpretur slog bollen i mål. Av bara farten ökade karlskronalaget till 2-0 på ett långskott från vi Karl Erik Samuelson. Danskarna spelade vackert och pressade stundvis karlskroniterna, men det brast tyvärr i avslutningarna framför mål. I 21 minuten reducerade danskarna till 2-1 på ett fint vänsteranfall. Målgörare var hi Villy Brendthoff och resultatet stod sig till pausen.

Andra halvlek började Karlskrona med högsta växel och ökade ledningen till 3-1 på ett bra skott av vy Hans Alexandersson. Men därmed var det också slut med framgångarna för hemmalaget. Halvbackslinjen hängde för det mesta i luften, och danskarna var inte sena att taga

Ett danskt lag från Telefon Fabrik Automatic i Köpenhamn vann över LM Ericsson i Karlskrona i fotboll med 4-3. Här är det danska laget samlat efter kvällens supé.

vara på alla chanser. De lyckades både reducera, kvittera och ta ledningen genom vi Alfred Brendthoff, som presenterade verkliga finesser. Karlskrona ryckte upp sig något, men man lyckades inte utjämna. Resultatet 3-4 till danskarna stod sig matchtiden ut och måste anses som rättvist, eftersom gästerna svarade för det bästa spelet.

Under lördagen besöktes Karlskrona-fabriken, som gästerna fick gå igenom

och studera. På eftermiddagen ordnades en sightseeing-tur i den vårvackra staden och på kvällen hade värddklubbens fotbollssektion arrangerat en trevlig supé med dans i fabriken matsal för ett 60-tal deltagare.

Karlskronafabrikens fotbollslag har träffat överenskommelse om returmatch i Köpenhamn den 17-18 augusti, och man kommer nu att träna extra intensivt för att ta en hedersam revansch.

Forts. fr. s. 78

Dagen efter var vikt för en rundtur i Oslo med besök bl. a. i Vigelandsparken, Bygdö (Kontikiflotten) och Holmenkollen.

Innan vi vände kylaren åter mot Stockholm hurrade vi för våra norska vänner till tack för gästfriheten. Vi minns deras avskedsord: Vi ses i Stockholm 1958!

HF

Rekorddeltagande vid KCM i badminton 1957

Årets koncernmästerskap spelades, med rekorddeltagande, första lördagen och söndagen i april i Solnahallen. Inte mindre än 27 spelare från sju klubbar ställde upp. Landsortens representation, som tidigare endast haft katrineholmsinslag, blev i år utökad med en spelare från Alingsås.

Seniorklassen, som samlat 24 deltagare, vanns av K Chibba, HF, vilken i år föreföll mer tränad än vid föregående års tävling. I finalen mötte han I Ek-

strand, Kh, och vann med 15/9, 15/2. I oldboysklassen med 4 deltagare kunde FÖB:s E Andersson triumfera över fjolårsmästaren E Karlberg, SRA, i finalen med så klara siffror som 15/7, 15/5.

Dubbeln med 9 deltagande par blev en ytterligare framgång för K Chibba och HF. Tillsammans med S Tandan visade han hur dubbel skall spelas och i finalmatchen vann de lätt över E Doma-G Lidström, SRA, med siffrorna 15/6, 15/7. Tävlingen var trevlig och lyckad och de aktiva ser fram mot nästa års mästerskap, då fler landsortsdeltagare lär ställa upp till spel.

Resultat:

Singel Seniorer: 24 deltagare

1. K Chibba, HF, koncernmästare
2. I Ekstrand, KH
3. E Doma, SRA

Singel Oldboys: 4 deltagare

1. E Andersson, FÖB, koncernmästare
2. E Karlberg, SRA

Dubbel: 9 par

1. K Chibba-S Tandan, HF, koncernmästare
2. E Doma-G Lidström, SRA
3. U Florell-S O Larsson, SRA

Svalt idrottsintresse konstateras vid SER

För ca 10 år sedan var SER en stolthet för koncernen i idrottsliga sammanhang. Framförallt utmärkte sig våra handbolls-flickor men även inom andra områden såsom skytte, fotboll, bordtennis och skidutflykter var deltagarantalen stora. Likaså fanns det många som ville dela arbetsbördan med idrottsledarna när det gällde att ordna tävlingar etc.

I dag kan man endast med möda spåra någon idrottsaktivitet. Med nöd och näppe har ett hockey-bockey-lag kunnat ställas på fötter. Till avbytarkedja räcker deltagarna sällan - och resultatet blir därefter.

Inom övriga sektioner kan läget lätt sammanfattas:

Handboll: Liten grupp flickor tränar en timme per vecka.

Badminton: Tränas två timmar per vecka. Antalet deltagare är f. n. fyra (4).

Fotboll: Sällan tillräckligt många för att bilda fullt lag i korpen.

I övriga grenar: Ingen aktivitet.

I sanning, inte mycket att skriva med!

Jack Wäneland

”Artighet är en dygd”

Hur skulle det vara om en del bland LM-personalen besvarade en hälsning, sade God morgon eller God middag.

Tyvärr så finns det flera exempel på att frasen »artighet är en dygd» för många damer och herrar i olika tjänställningar är ett okänt begrepp.

Om de som nästan alltid syndar på nåden visste vilken aversion de skapar så skulle det säkert bli ändring till det bättre.

Gå in för att artighet och vänlighet alltid får gå hand i hand, så får vi bort en farlig mentalitet och skapar en bättre trivsel inom vårt företag.

Vän av besvarad hälsning

LM-leveranser till Portugal slutförda

Det statliga portugisiska järnvägsbolaget (CP) invigde i våras den första elektrifierade etappen av Portugals järnvägsnät. LM Ericsson har i samband med utbyggnaden levererat en komplett telefonutrustning bestående av kabel, linjemateriel, automatiska växlar och selektor-system.

LM Ericsson har stått för leverans, förläggning, skarvning och inkoppling av två parallellöpande armerade kablar, den ena för kortväga samtal och den andra för fjärrförbindelser. Vidare har LM svarat för leverans och montage av tre selektortelefonanläggningar, utförda med växelströmsimpulsering närmast avsedda för tågledning från Lissabon, samt fyra automatiska växlar för vissa huvudorter. Vid en mottagning hos generaldirektören för CP uttryckte denne sin stora tillfredsställelse över LM Ericssons leveranser och det sätt på vilket montage bedrivits.

Ur orderboken

FÖB:s orderbok är en källa till ständig förundran. Kontakten har tidigare publicerat några av de beställningar, över vilka FÖB-personalen brytt sina hjärnor. Den här beställningen kom för cirka 11 år sedan från en, efter vad det verkar, varm anhängare av fåglalåt:

den 12 juni 1946.

Herr L. M. Ericsson, Stockholm.

Vi påtänka att uppsätta i vår trädgård en megafon med ledning inn till bostaden således att vi kunna få fågelkvitter inn i huset. Kan Ni föreslå någonting i den stil? Koppatråd till ledning finns. Det blir alltså någon sorts högtalare, som skall anbriges i buskaset och bringe ljuden inn, men om detta är genomförbart, såframåt fåglen icke har sin plats direkt förän megafonen, veta vi ej?

Vi hör gärna från Eder härom och teckna

högaktningsfullt
N. N.

Nykterhetskampanj i SÖ

För omkring ett år sedan bildades i Söderhamn Kamratföreningen Länken. Den har redan fått många medlemmar och driver en intensiv nykterhetskampanj. Ordförande i kamratföreningen för närvarande är LM:aren Peter Ebsen, som har följande varningens ord att säga: – Om blott ungdom i större utsträckning vill vända sig till oss, inte för att bli länkmedlem, men för att ställa frågor om spriten och om riskerna vid användande av spriten, önskar hr Ebsen. Jag är övertygad om att många unga då aldrig skulle våga ta risken att smaka första supen. Vi som av egen erfarenhet kan tala om vilka hemska år vi genomgått, fyllda av elände för oss själva men först och främst för våra familjer bör

Nya stationer på Island

I början av juli blev två stationer av typ AGF med 24 volts spänning klara att ta i bruk i Reykjavik på Island. Det var dels Reykjavik Centre, som utökades med 3 000 linjer, och dels den helt nya Grensås-stationen, belägen i förstaden Grensås, med sammanlagt 3 000 linjer. Stationerna har 500-väljare med koordinatväljarregister.

Isländska Post- och Telegrafstyrelsen har svarat för montagen som emellertid stått under ledning av förman E. Wallin, Zm.

Zm.

väl kunna ge de råd som behövs. Alla har vi börjat med det första glaset för att vi ville vara som dom andra, bara med den skillnaden att medan dom andra inte fick några spritproblem fick vi själva genomleva år i elände, år med bokstavligt talat alla helvetets värsta plågor i vårt begär efter sprit. Det som således började med en enda sup för kamratskaps skull, det var första steget till en avgrund så djup att endast den, som själv varit där, kan förstå saken. Därför vill jag innerligt vädja till envar ung människa innan första glaset smakas: Fråga en av oss inom länkrörelsen om risken. Då tror jag att Du lyder vårt råd. SAG NEJ TILL FÖRSTA GLASET.

P. Mowald

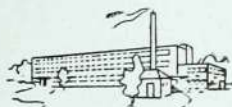
LM:aren Peter Ebsen, ordförande i kamratföreningen »Länken» i Söderhamn.

FRÅN FÖRETAGSNÄMNDERNA

Katrineholmsfabrikens företagsnämnd diskuterar inarbetande av eftersläp

Dagsläget

Katrineholmsfabriken har ur huvudfabriken synpunkt skött sig bra i de flesta avseenden. Inarbetningen av eftersläpet på reläsatser har dock ej gått i den takt som man hoppats. Vid årets början var eftersläpet 10,7 veckor och är nu 10,3 veckor, samtidigt som HF:s avdelningar, som sysslar med telefonmateriel, vid årets början hade ett eftersläp på 10,7 veckor, nu är nere i 9,1 veckor. Denna nedåtgående tendens är dock inte enhetlig på HF. Tillverkningen av register har sackat efter. Detta ökade eftersläp är ur tillverkningsynpunkt beklagligt. Det innebär att allt annat material som hänger samman med registerna, ej kan komma till användning. Man hoppas dock snart få en förbättring på registersidan. I stort går dock utvecklingen i rätt riktning och man siktar till att vid 1957 års utgång vara nere i ett betydligt mindre eftersläp, och man hoppas givetvis också att Kh skall hinna med att inarbeta sitt eftersläp i samma takt.

Olycksfall under år 1956

Olycksfallsfrekvensen vid Kh är lyckligtvis ganska minimal. Under år 1956 inträffade bland verkstadspersonalen 10 olycksfall i arbetet mot 11 föregående år. Samtidigt har personalstyrkan i verkstaden ökat från 422 i medeltal 1955 till 469 i medeltal 1956. Verkstadspersonalen råkade under

1956 vidare ut för sex olycksfall på väg till och från arbetet.

Bland tjänstemännen inträffade under 1956 två olycksfall, varav det ena i arbetet.

Aktiesparande

Till sammanträdet hade inbjudits bankdirektör Th. Foogde, Svenska Handelsbanken, som talade om aktier och redogjorde för hur aktiesparande kan gå till.

Han konstaterade bl. a., att aktiesparande är aktuellt i huvudsak för ett mera långsiktigt sparande. Genom aktiens karaktär av värdebeständig placering av kapital har den sparande möjlighet att skydda sig mot penningvärdeförsämringar. Man skall naturligtvis inte helt blunda för de risker som är förbundna med investeringar i aktier. Dessa risker torde dock i dagens läge vara begränsade, då näringslivet idag torde vila på en sund basis, betydligt sundare än exempelvis vid 1930-talets kris. Tendensen i USA och nu även här i Sverige har varit att allt flera personer sparar pengar genom att köpa aktier.

På basis av vunna erfarenheter har man funnit, att en aktiesparklubb ej bör överstiga 15 personer och att dessa personer helst bör känna varandra. Genom att flera personer går ihop i en aktiesparklubb får den enskilde individen genom deltagande i klubben möjlighet att få sitt aktiesparande fördelat på ett större antal olika aktier.

En aktiesparklubb bildas vid ett konstituerande sammanträde, varvid nödiga funktionärer utses. Hela klubben sammanträder lämpligen en gång i månaden med undantag för semestermånaden och julmånaden, för vilka månader medlemmarna lämpligen ej heller behöver erlagga insatser.

Hr Foogdes anförande diskuterades livligt inom nämnden och en serie frågor ställdes. Hr Foogde överlämnade en del material beträffande aktiesparklubbar och man beslöt att undersöka om intresse för saken fanns.

Förslagsverksamheten

Sedan föregående sammanträde har åtta förslag behandlats. Ett förslag har belönats med 50 kronor. Tre av förslagen hade ej kunnat belönas och fyra måste bordläggas för vidare utredning.

Katrineholmsfabriken 26 juni 1957

Stor fakturering vid FÖB år 1956

1956 års fakturering har uppgått till 22,2 milj. kronor, vilket i kronor räknat är den största faktureringen hitintills, omtalade kamrer Morling. Under år 1955 uppgick faktureringen till 19,0 milj. kronor. Detta innebär, att faktureringen mellan de båda åren ökat med 17 %. Tages hänsyn till de prisjusteringar som skett under tidigare år, torde dock den fakturerade volymen 1950 och 1951 ligga aningen över.

Med hjälp av diagram redogjorde hr Morling för orderingången och faktureringen fördelade på de olika huvudgrupperna. Man konstaterade, att såväl orderingången som faktureringen har stigit efter den nedgång som skedde 1952 och som i huvudsak torde berott på investeringskatten. Orderbeståndet uppgår för närvarande till 12 milj. kronor. I denna siffra inräknas då icke R-order.

Medeltalet anställda arbetare har under 1956 varit 254 mot 240 1955. Detta innebär en ökning på 6 %. Medeltalet övriga i bolagets tjänst anställda personer exkl. företagsledning har utgjort 203 mot 190 1955, vilket innebär en ökning av 7 %.

forts. å sid. 3

Ökad export blir Rifas nya melodi?

Dagsläget

Rifas situation är ganska oförändrad sedan föregående sammanträde, omtalade dir. Skytt. Under första tertialet har ordergång, produktion och fakturering uppvisat mycket tillfredsställande siffror, de högsta i Rifas historia. Tyvärr kan vi dock vänta en temporär nedgång några månader framåt. Man räknar sedan med att nya produkter skall kunna lägga grunden till en fortsatt expansion för företaget.

En fortsatt expansion för Rifas del torde emellertid nödvändiggöra export. För att man med framgång skall kunna kämpa på exportmarknaden liksom kämpa på den eventuella gemensamma nordiska och västeuropeiska marknad, som man väl får räkna med kommer till stånd, måste man emellertid kunna erbjuda varor till konkurrenskraftiga priser. Kostnaderna i Sverige har emellertid stigit snabbare än i de större konkurrenternas länder, och denna kostnadsstegring beror till största delen på en snabbare lönestegring i Sverige.

Ytterligare ökning av personalen i KA

Kamrer Lindahl redogjorde för hur kassationskostnaderna utvecklats under det senaste året och man konstaterade tyvärr att dessa kostnader stigit starkt, även om man tar hänsyn till den under tiden stigande produktionen.

Ing. Wrette påpekade, att man med utgångspunkt från de siffror som hr Lindahl redovisat ser sig tvungen att energiskt arbeta på att få ned kassationskostnaderna.

Bl. a. kommer man att införa avsyningsrapporter och vidare kommer partialkontrollen att påskyndas, så att man med denna typ av kontroll når ett större sortiment.

Nämnden diskuterade ivrigt de framförda synpunkterna. De anställdas representanter i nämnden visade ett positivt intresse för att få ned kassationskostnaderna. Disp.

Nämnden diskuterade livligt vissa kurvor rörande löneutvecklingen i olika länder, som hr Skytt visade, liksom även Sveriges och Rifas konkurrenssituation på export och vid en gemensam marknad. Hr Skytt underströk härvid, att för att vi skall kunna hänga med måste en stor och helhjärtad insats göras från alla inom företaget. Detta gäller både konstruktions-, tillverknings- och försäljningssidan men framförallt gäller det att se till, att vårt höga löne- och kostnadsläge motsvaras av en i förhållande till våra konkurrenter hög effektivitet.

Rifas bokslut för 1956

Kamrer Dufvander lämnade en redogörelse för Rifas bokslut för 1956. Han konstaterade, att ordergången för 1956 visar en uppgång med 15 % i förhållande till 1955. Faktureringen hade likaledes stigit och uppgick till 7,6 milj. kronor. Ökningen hänförde sig framförallt till elektrolytkondensatorer och likriktare.

Förslagsverksamheten

Förslagskommittén har sedan föregående sammanträde behandlat fem förslag. Ett förslag hade belönats, två föranledde ej belöning och två bordlades för vidare utredning.

Rifa 3 juni 1957

Olsson tog fasta på detta intresse och sade, att man nu, sedan planerna offentliggjorts, avsåg att sammankalla verkstadsklubbens representanter till ett sammanträde för att diskutera den närmare utformningen och hoppades på de anställdas medverkan i saken.

Dagsläget

Disp. Olsson omtalade, att man räknar med en något minskad produktion av telefoner under år 1957. Tillverkningen av Ericofonen, som startat i år, täcker dock väl minskningen i tillverkningen av den vanliga telefonen.

Nedflyttningen till KA av koordinatväljare-tillverkningen gör dock att vi alltjämt planerar en viss ökning av antalet anställda, även om denna ökning ej kommer att bli så kraftig som under de senaste åren.

Förslagsverksamheten

Förslagskommittén har sedan föregående sammanträde behandlat fem nyinkomna och fyra tidigare bordlagda förslag. Tre förslag hade belönats med tillsammans 360 kronor. Fyra förslag hade måst bordläggas i avvaktan på ytterligare utredning och två av förslagen hade ej kunnat belönas.

Karlskronafabriken 27 juni 1957

SKV:

Orderna ökar på starkströmssidan

Dagsläget

Sysselsättningsläget på telefonsidan är för ögonblicket något bättre än som förmodades vid tiden för föregående sammanträde beroende på ytterligare efterfrågan på långdistanskabel med kort leveranstid, omtalade dir. Westling. Samtidigt ser det dock ut som om Televerket icke skulle behöva hela den förut angivna kvantiteten lokalkabel. Då utländska telefonförvaltningar tycks tillämpa motsvarande restriktiva politik som den svenska telefonförvaltningen torde chanserna till ytterligare exportorder vara små. Som tidigare framhållits fordras ofta mycket lång kredit på exportorderna.

Situationen på starkströmssidan tycks även den vara bättre, även om denna förbättring i viss mån kan vara en säsongföreteelse. Tack vare en tillfredsställande ordergång har en lageransvällning i stil med vad som skedde förra året kunnat undvikas.

Av övriga verksamhetsgrenar är ledningsidan för närvarande den bästa. Ett väntat bakslag efter Suezkrisen har uteblivit och avsättningen är för närvarande god. Lacktrådstillverkningen är för närvarande något mindre än tidigare. Alingsås är däremot väl sysselsatt liksom tråddrageriet.

Bokslutet för år 1956

Vid sammanträdet gavs en översikt över bokslutet för år 1956. Härvid konstaterades, att omsättningen under 1956 uppgick till 132,5 milj. kronor mot 119,7 milj. kronor 1955. Detta innebär en värdemässig ökning med ca 11 %. Volymmässigt beräknas att omsättningen ökat med 8 %.

Medeltalet i bolagets tjänst anställda personer har varit 1 589, varav 1 111 arbetare.

Förslagsverksamheten

Förslagskommittén har sedan föregående sammanträde behandlat sex nyinlämnade förslag. Av dessa har fyra belönats med tillsammans 650 kronor. Ett tidigare belönat förslag har erhållit en ytterligare belöning av 900 kronor.

Sieverts Kabelverk 16 maj 1957

År 1956 får betecknas som ett tillfredsställande år och första tertialets rörelse tyder ej heller på något annat än att man med tillförsikt bör kunna se framtiden an. Dir. Ericsson erinrade om, att konkurrensen för närvarande är ytterst hård och priserna pressade, vilket kommer till synes i den ringa vinsten. Det gäller därför för alla på företaget att var och en på sin plats gör sitt yttersta om vi skall kunna behålla vår ställning.

Försäljningsbolaget 18 juni 1957

BA/V-RMI diskuterar förslagsverksamheten

Vid BA/V-RMI:s företagsnämndssammanträde i juni månad gavs en redogörelse för koncernsammanträdet. Vidare lämnades den sedvanliga översikten över LME:s bokslut för 1956.

Förslagskommittén rapporterade, att den sedan tiden för föregående nämndssammanträde slutbehandlat 10 förslag. Två av förslagen hade ej kunnat godkännas medan åtta godkänts och belönats. För de belönade förslagen har totalt utbetalats 785 kronor. Nämnden diskuterade vidare, hur man skulle kunna öka förslagsverksamheten främst bland tjänstemännen.

Råvaror, priser och produkter i morgondagens samhälle

Till sammanträdet hade inbjudits greve von Rosen från Statens Pris- och Kartellnämnd. Hr von Rosen kåserade under rubriken »Råvaror, priser och produkter i morgondagens samhälle» och framförde då sina egna funderingar på hur morgondagen måhända kan komma att se ut. Han framhöll, att man får vara beredd på stora förändringar beträffande de vanliga råvarorna. Nya materiel kan snabbt tränga fram och ett sådant framträngande påskyndas naturligtvis i första hand av en brist på dagens konventionella materiel. Samtidigt måste man emellertid räkna med att speciellt de råvaror, som i dag är utsatta för stora prisfluktuationer, snabbt kan få ersättare i nya materiel. Såsom exempel nämnde han, att olika plastmateriel trängt ut såväl ull och bomull som olika metaller inom vissa användningsområden.

De nya materielens framträngande beror bl. a. på att dessa ofta har en större »automationspotential», dvs. tillverkningen av materielen och bearbetningen till färdiga produkter går lättare att automatisera.

Hr von Rosen förmodade, att vi går mot en alltmer jäktad värld och att morgondagens värld kommer att ställa stora fordringar på samhället, på företagen, på företagsledningen och på de enskilda människorna.

Brommaverkstaden och Ermi
13 juni 1957

Huvudfabriken:

LME:s produktionsresurser ökar:

möjliggör kortare leveranstider

LME:s bokslut 1956

Vid HF:s företagsnämnd gav hr Svalling en redogörelse för LME:s bokslut 1956 (se förra numret av Kontakten). I anslutning till redogörelsen genomgicks verksamhetsberättelsen och dir. Åberg lämnade en del kommentarer.

Hr Åberg framhöll beträffande marknad och försäljning, att marknaden för telefonmateriel i och för sig kan anses vara obegränsad. Det är emellertid inte behovet av utrustning som avgör hur mycket som går att sälja, utan det är möjligheterna att anskaffa kapital för investeringar i telekommunikationsprodukter. För närvarande råder i de flesta länder liksom i vårt eget land en kännbar kapitalbrist, vilket gör, att även om behovet av utbyggnad av telefonnätet finns i de flesta länder, så saknas de reella resurserna att bygga ut i den takt som behovet anger.

Hr Åberg framhöll vidare, att vi naturligtvis räknade med att ha ett jämnt tillflöde av order och att bolaget skall kunna hålla en jämn och hög sysselsättning. Att orderstocken enligt verksamhetsberättelsen för närvarande säkerställer sysselsättningen minst under 1957, vilket alltså är något kortare än vad man tidigare brukat tala om, beror på, att våra produktionsresurser ökat kraftigt under det att ordergången inte visat riktigt samma utveckling. Detta är emellertid på sätt och vis en glädjande företeelse. Det torde vara nödvändigt för att vi skall lyckas i våra försäljningsansträngningar, att vi får ned vår orderstock, så att vi kan leverera med korta leveranstider. En mindre orderstock kan därför sägas vara en faktor som bidrar till våra möjligheter att hålla en god sysselsättning.

Dagsläget

Dir. Åberg sade beträffande transmissionsidan, att tekniken inom detta område har utvecklats mycket snabbt, vilket är en av anledningarna till de bekymmer vi haft på detta område. Även andra orsaker ha bidragit till att vi gjort särskilda undersökningar för att undersöka våra framtida möjligheter inom transmissionsområdet och för att få fram idéer beträffande den framtida inriktningen. Detta arbete är inte

helt slutfört ännu, men man kan säga, att det synes bli nödvändigt för transmissionsavdelningarna att mera än hittills koncentrera sig till vissa områden. För vårt bolag, som en av de stora telefonfirmorna,

är det nödvändigt att också vara med på transmissionssidan. Som framgår av den senaste tidens åtgärder beträffande omorganisation etc., kan det på en del håll bli fråga om ändringar av arbetsuppgifter och vissa omflyttningar. För transmissionsverkstaden gäller att dess kapacitet för närvarande inte är fullt utnyttjad med transmissionsavdelningens produkter. Därför har tillverkningar från andra håll överförts dit för att man skall kunna hålla en jämn sysselsättning.

I övrigt nämnde hr Åberg bl. a., att vårt läge i konkurrensen till mycket stor del bestäms av kostnadsutvecklingen i vårt eget land. Vi kan inte räkna med att få ut högre priser på vår export för att våra kostnader stiger, eftersom det är den internationella konkurrensen som fastställer prisnivån. Detta är ett problem som inte bara gäller LME utan hela verkstadsindustrin. Det är synnerligen viktigt för oss att inte ha för hög kostnadsnivå i förhållande till utlandet om våra exportföretag skall ha möjlighet att ta hem utlandsvaluta, vilket är nödvändigt om vi skall kunna behålla den levnadsstandard, som vi lyckats uppnå. Det skulle alltså vara synnerligen önskvärt att på något sätt få ett stopp framöver på den snabba kostnadsstegringen inom landet.

Förslagsverksamheten

Verkstadens förslagskommitté har sedan föregående sammanträde behandlat 11 förslag, av vilka fyra belönats med 210 kronor. Hittills under året har 16 förslag inkommit, av vilka nio belönats med tillsammans 505 kronor.

Huvudfabriken 5 juni 1957

Erga planerar kurser i höst

enligt nya Berenschotsmetoden

Dagsläget

Övering. Nilsson gav en redogörelse för ordergångens under de fem första månaderna 1957 jämfört med motsvarande tidsperiod 1955 och 1956. Han konstaterade därvid bl. a. en minskning av ordergången på telesignalmateriel med ca 0,5 milj. kronor 1957 mot tidigare år. Nedgången berörde i huvudsak tidkontrollsidan. De order som hittills har kommit in på denna materiel var från utlandet. FÖB har annullerat en tidigare order men har under juni månad lämnat en ny på 0,2 milj. kronor. Nedgången får betecknas som tillfällig och torde bero på de omkonstruktionsarbeten, som för närvarande pågår.

Hr Nilsson konstaterade vidare, att GV:s leveranser under de fem första månaderna 1957 i det närmaste uppgick till vad som budgeterats. Försäljningens ineliggande orderstock motsvarar en beläggning på verkstaden om 6-7 månader, vilket är tillfredsställande.

Yrkesutbildning enligt Berenschotsmetoden

Ing. Westbom, avd. Sp, gav vid sammanträdet en redogörelse för yrkesutbildning enligt Berenschotsmetoden med anledning av att man planerar att lägga upp en sådan kurs vid GV till hösten.

Hr Westbom omtalade, att den nya utbildningsmetoden är utarbetad av den holländske industriidkaren professor Berenschot. Han baserar sin metod dels på den under kriget framkomna TWI-metoden och dels på schweizaren Karasch's principer. Metoden introducerades i Sverige 1950 och har

använts inom textil-, elektromekaniska och byggnadsindustrien.

Syftet med Berenschotsmetoden är för det första strävan att förkorta utbildningstiden genom att enligt metodens principer analysera svårigheter i arbete. För det andra strävar metoden efter att skapa en vi-anda och skapa trivsel på företaget och att genom ökad yrkeskunnighet ge möjlighet till ökad förtjänst.

Relevantalet i varje kurs får ej överstiga 10 deltagare. Kursen är rörlig och kan förläggas där folk behövs mest. Till instruktörer användes yrkeskunniga arbetare med speciell utbildning.

När en ny kurs upplägges får naturligtvis kursen introduceras för berörda instanser inom bolaget samt för fackföreningen. Som regel har fackföreningarna visat påtagligt positivt intresse för metoden.

Metoden bygger på noggrann detaljanslys av arbetet. Ofta leder upplägandet av en ny kurs till att vissa arbetsförenklingar genomföres i samband med kursen. Kursledningen har att varje vecka fastställa ett veckoprogram och varje sådant veckoprogram bör leda fram till ett bestämt mål. Vid GV kommer en kurs för principförbindare att anordnas. En kurs i detta ämne har ej tidigare givits inom LME. Kursen är för närvarande under uppläggning och man hoppas kunna starta efter semestern.

Förslagsverksamheten

Förslagskommittén har sedan föregående sammanträde erhållit ett nytt förslag. Detta förslag belönades med 200 kronor.

Avdelning Erga 25 juni 1957

Kabelverket har erhållit ett ökat behov av lacktråd, vilket emellertid endast betyder att Karlskronafabriken åter fått öka sin tillverkning av sådan tråd.

På snörsidan har märkts en viss tendens till minskning av ordergången, bl. a. från Karlskrona.

Skrotkostnaderna 1956

En översikt över skrotkostnaderna vid KV under åren 1952-1956 utdelades till nämndledamöterna. Avfallsprocenten har under 1956 gått ned, men förmodligen kan den ytterligare minskas. Nämnden diskuterade orsaker till varför skrot uppstår. Härvid påpekades, att det som regel är koppar-kvaliteten som gör att avfallet på tråddrageriet varierar mellan olika tidpunkter. Man håller på med en undersökning tillsammans med SKV och Metallverken, men man får dock ej räkna med att denna undersökning skall leda till något resultat på kort sikt.

Hr Edman frågade, om det ej fanns möjlighet att säkerställa en jämn kvalitet genom att inköpa koppar från endast en eller ev. ett fåtal leverantörer. Dir. Westling upplyste om, att man anser det önskvärdt att inköpa koppar från flera inköpställen. En och samma leverantör av koppar kan vidare leverera olika kvaliteter på koppar från leverans till leverans. Detta torde bero på att man vid brytningen kommer till ett nytt skikt i gruvorna och ytterst små förändringar i koppars sammansättning ger metallen olika egenskaper. På grund av detta kan man ej säkerställa en jämn kvalitet genom att koncentrera sina inköp ännu mer.

Förslagsverksamheten

Sedan föregående sammanträde har fyra förslag slutbehandlats. Två förslag har belönats med tillsammans 325 kronor. Ett förslag är under behandling.

Kabelverket, Älvsjö 12 juni 1957

*

KV: Balans mellan tillverkning och efterfrågan på plast-sidan

Dagsläget

Behovet av lokalkabel är ej så stort som man tidigare beräknade. För att trots detta kunna hålla takten vid KV har en del tillverkning återförts från SKV. På basis av de underlag man för närvarande har, räk-

nar man med att den nuvarande produktionstakten skall kunna hållas detta år. Plastsidan är fullt sysselsatt och balans torde ungefär råda mellan behov och nuvarande tillverkningstakt.

På tredje sidan av Kontakten i detta nummer kan Ni läsa en artikel om LM:s förslagsverksamhet. Huvudfabrikens företagsnämnd har lanserat en ny idé - det vinkar en extrabelöning nästa år för den bästa förslagsställaren.

**TÄNK PÅ
FÖRSLAGSKOMMITTÉN!**